

Raad van de
Europese Unie

Brussel, 14 mei 2024
(OR. en)

9925/24

**Interinstitutioneel dossier:
2023/0187(CNS)**

**FISC 115
ECOFIN 577**

RESULTAAT BESPREKINGEN

van:	het secretariaat-generaal van de Raad
aan:	de delegaties
nr. vorig doc.:	9786/24
Betreft:	Richtlijn van de Raad betreffende een snellere en veiligere vermindering van te veel ingehouden bronbelasting – Algemene oriëntatie

Voor de delegaties gaat hierbij de tekst van de algemene oriëntatie over de ontwerprichtlijn, waarover overeenstemming is bereikt tijdens de zitting van de Raad Ecofin van 14 mei 2024.

ONTWERP

RICHTLIJN VAN DE RAAD

betreffende een snellere en veiligere vermindering van te veel ingehouden bronbelasting

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 115,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Parlement¹,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité²,

Handelend volgens een bijzondere wetgevingsprocedure,

- (1) Het garanderen van billijke belastingheffing in de interne markt en de goede werking van de kapitaalmarktenunie (KMU) behoren tot de voornaamste politieke prioriteiten voor de Europese Unie (EU). In deze context is het van cruciaal belang om belemmeringen voor grensoverschrijdende beleggingen weg te nemen en belastingfraude en fiscaal misbruik te bestrijden. Dergelijke belemmeringen bestaan bijvoorbeeld wanneer er inefficiënte en onevenredig omslachtige procedures gelden voor de vermindering van te veel ingehouden bronbelasting op inkomsten uit dividenden of rente uitgekeerd op openbaar verhandelde aandelen of obligaties aan niet-ingezetenen. Bovendien is de huidige situatie in sommige gevallen ontoereikend gebleken om terugkerende risico's op belastingfraude, -ontduiking en -ontwijking te voorkomen, zoals is gebleken uit de Cum/Ex- en CumCum-schandalen. Daarom wordt met deze richtlijn beoogd de bronbelastingprocedures efficiënter te maken en tegelijkertijd beter bestand tegen het risico op belastingfraude en fiscaal misbruik.

¹ PB C van , blz. .

² PB C van , blz. .

- (2) Om de lidstaten beter in staat te stellen potentiële belastingfraude of potentieel fiscaal misbruik te voorkomen en te bestrijden, wat momenteel wordt belemmerd door een algemeen gebrek aan betrouwbare en tijdige informatie over beleggers, moet worden voorzien in de mogelijkheid van een gemeenschappelijk kader voor de vermindering van te veel ingehouden bronbelasting op grensoverschrijdende beleggingen in effecten die bestand zijn tegen een risico op belastingfraude of fiscaal misbruik. Dit kader moet leiden tot convergentie tussen de verschillende procedures voor belastingvermindering die in de lidstaten worden toegepast, en tegelijkertijd transparantie en zekerheid over de identiteit van de beleggers garanderen voor uitgevende instellingen van effecten, inhoudingsplichtige instanties, financieel intermediairs en lidstaten, naargelang het geval. Daartoe moet het kader steunen op geautomatiseerde procedures, zoals de digitalisering van de verklaring van fiscale woonplaats (qua procedure en vorm). Een dergelijk kader moet ook flexibel genoeg zijn om terdege rekening te houden met de verschillende systemen die in de verschillende lidstaten van toepassing zijn, en tegelijk passende misbruikbestrijdingsinstrumenten aan te reiken om de risico's op belastingfraude, -ontduiking en -ontwijking te beperken. In dit opzicht moet rekening worden gehouden met de verschillende standpunten van de belastingautoriteiten, afhankelijk van de bestaande systemen voor belastingvermindering. Bij een systeem voor vermindering aan de bron kunnen de belastingautoriteiten na toepassing van de belastingvermindering relevante informatie over de beleggers en de betalingsketen verkrijgen. Indien daarentegen een teruggavesysteem wordt toegepast, is het van cruciaal belang dat de belastingautoriteiten vóór de toepassing van de belastingvermindering adequate informatie verkrijgen om te kunnen beoordelen of de belastingvermindering moet worden toegekend. In beide systemen voor belastingvermindering worden er regels vastgesteld voor de aansprakelijkheid van de financieel intermediair in geval van onterechte teruggave. Deze richtlijn beperkt de mogelijkheden van de lidstaten niet om de middelen te reguleren waarmee gecertificeerde financieel intermediairs uitgaven als gevolg van het aanpassen of voldoen aan de hierin vastgestelde verplichtingen, kunnen terugvorderen.

(2a) Gelet op deze verschillen en ook op het evenredigheidsbeginsel mogen de bepalingen van deze richtlijn met betrekking tot nationale registers van gecertificeerde financieel intermediairs en informatieverplichtingen niet bindend zijn voor lidstaten die een alomvattend systeem voor vermindering aan de bron en een marktkapitalisatieratio onder een bepaalde drempel, zoals gedefinieerd in deze richtlijn, hebben. De doelstelling om efficiënte en robuuste systemen voor de vermindering van te veel ingehouden bronbelasting op de eengemaakte markt te bevorderen, moet worden geacht te zijn bereikt wanneer de lidstaten die hun nationale systeem voor belastingvermindering handhaven, voldoen aan de volgende twee criteria zoals gedefinieerd in deze richtlijn. Ten eerste bestaat er een correlatie tussen marktkapitalisatie en de omvang van de economie en de mogelijke hoogte van de dividenduitkeringen. Lage marktkapitalisatie impliceert een gering volume aan dividenduitkeringen en dus een lager risico op fiscaal misbruik. Wanneer een lidstaat de marktkapitalisatieratio gedurende een bepaalde periode bereikt of overschrijdt, moeten de gemeenschappelijke regels van deze richtlijn onherroepelijk van toepassing zijn. Ten tweede moeten de alomvattende systemen voor vermindering aan de bron die het mogelijk maken het passende belastingtarief op het moment van betaling op eenvoudige en efficiënte wijze toe te passen, worden beschouwd als gelijkwaardig aan het in deze richtlijn vastgelegde systeem voor vermindering aan de bron. Deze criteria kunnen er samen voor zorgen dat beleggers in de gehele eengemaakte markt daadwerkelijk toegang hebben tot efficiënte procedures voor de vermindering van te veel ingehouden bronbelasting in alle lidstaten. Voor lidstaten met een relatief kleine aandelenmarkt en een voldoende efficiënt nationaal systeem zouden wijzigingen van deze systemen niet als evenredig worden beschouwd. Aangezien de gemeenschappelijke regels van deze richtlijn bijna de gehele eengemaakte markt bestrijken, zou bovendien een passende convergentie worden bereikt.

- (2b) Bij deze richtlijn wordt de toegang tot de systemen voor belastingvermindering voor beleggers in alle lidstaten geharmoniseerd door reglementering van het systeem voor vermindering aan de bron en het systeem van snelle teruggave, waarbij de lidstaten nog steeds de mogelijkheid hebben om hun nationale regelgeving inzake belastingvermindering aan de bron te handhaven, onder bepaalde voorwaarden en rekening houdend met de verschillen in de ontwikkeling van de economieën van de lidstaten, en tegelijkertijd in de lidstaten de toegang tot systemen voor belastingvermindering te waarborgen. De betrokken lidstaten die het passend zouden achten om bijvoorbeeld de instrumenten ter bestrijding van belastingfraude en fiscaal misbruik te versterken, kunnen in elk geval, afhankelijk van de risicobeoordelingscriteria, de door deze richtlijn geboden instrumenten toepassen.
- (2c) Om als alomvattend te worden beschouwd, moet het nationale systeem voor vermindering aan de bron een aantal specifieke essentiële kenmerken bevatten, zoals uiteengezet in deze richtlijn. Het biedt een natuurlijke persoon of entiteit die recht heeft op een dergelijke belastingvermindering, ruime toegang. Het nationale systeem biedt de gerechtigde belastingplichtige belastingvermindering, tenzij deze de vereiste informatie, zoals door de lidstaat bepaald, niet heeft verstrekt. In beginsel mag de vereiste informatie niet meer behelzen dan de in artikel 11, 12 of 13 bis bedoelde gegevens. Het nationale systeem biedt toegang voor zowel directe als indirecte beleggingen en mag geen andere extra toegangsbelemmeringen hebben dan die waarin artikel 10, lid 2, voorziet. Niet alleen moet derhalve het nationale systeem in de wettelijke mogelijkheid tot belastingvermindering voorzien, maar ook moet de facto belastingvermindering aan de gerechtigde belastingplichtige worden toegekend. Het nationale systeem mag geen aanvullende verplichting, zoals een parallel rapportagesysteem, opleggen. De lidstaat moet regels vaststellen inzake aansprakelijkheid voor gederfde inkomsten uit bronbelasting, alsmede sancties wegens inbreuken op nationale bepalingen betreffende dat systeem voor vermindering aan de bron. Wat de voorwaarde van de marktkapitalisatieratio betreft, moet de Europese Autoriteit voor effecten en markten de vereiste gegevens verstrekken overeenkomstig de technische reguleringsnormen. Wanneer een lidstaat niet of niet langer aan ten minste één van de twee bovengenoemde voorwaarden voldoet (met betrekking tot het alomvattend systeem voor vermindering aan de bron en de drempel voor de marktkapitalisatieratio), moet hij alle bepalingen van deze richtlijn in nationale wetgeving omzetten.

- (3) Om een evenredige aanpak te garanderen, moet deze richtlijn betrekking hebben op procedures voor vermindering van te veel ingehouden bronbelasting in de lidstaten die bronbelasting op dividenden in contanten of in aandelen heffen tegen verschillende tarieven naargelang van de fiscale woonplaats van de betrokken belegger. In dergelijke gevallen moeten de lidstaten een belastingvermindering toekennen indien er een hoger tarief is toegepast in een situatie waarvoor een lager tarief geldt. Daarnaast moeten de lidstaten de mogelijkheid hebben om soortgelijke procedures toe te passen met betrekking tot rentebetalingen aan niet-ingezetenen op openbaar verhandelde obligaties, teneinde de betrokken procedure voor belastingvermindering efficiënter te maken en door de belastingplichtigen beter te doen naleven. Lidstaten die geen procedures voor belastingvermindering nodig hebben met betrekking tot te veel ingehouden bronbelasting op dividenden en, in voorkomend geval, rente, vallen niet onder de in deze richtlijn bedoelde procedures. Indien er een vermindering van te veel ingehouden bronbelasting moet worden toegepast, moet deze richtlijn, om tevens een gemeenschappelijke toegang tot de vermindering van te veel ingehouden bronbelasting te waarborgen, in een gemeenschappelijk systeem voor vermindering aan de bron en een door de lidstaten toe te passen systeem van snelle teruggave voorzien.
- (4) Aangezien beleggers zich in elke lidstaat kunnen bevinden, moeten de regels voor een gemeenschappelijke en digitale verklaring van fiscale woonplaats (“digital tax residence certificate” – eTRC) in alle lidstaten van toepassing zijn. Om ervoor te zorgen dat alle belastingplichtigen in de EU toegang hebben tot een gemeenschappelijk, passend en effectief bewijs van fiscale woonplaats, moeten de lidstaten geautomatiseerde procedures volgen voor de afgifte van fiscale verklaringen van woonplaats voor de toepassing van een systeem voor vermindering aan de bron, een alomvattend systeem voor vermindering aan de bron, een systeem van snelle teruggave of een standaardteruggavesysteem om vermindering te verkrijgen van te veel ingehouden bronbelasting op dividenden die zijn uitgekeerd voor openbaar verhandelde aandelen, of op rente die is betaald voor openbaar verhandelde obligaties, indien van toepassing. Bovendien moeten eTRC’s in dezelfde herkenbare en aanvaardbare digitale vorm en met dezelfde inhoud worden afgegeven.

Ten behoeve van de efficiëntie moet de verklaring betrekking hebben op een maximumperiode van het kalenderjaar of van het boekjaar (zoals een overlappend boekjaar of een boekjaar van langere duur dan één kalenderjaar) waarvoor zij is afgegeven, en moet zij geldig blijven voor de verklaring van woonplaats voor de periode waarop zij betrekking heeft. De lidstaten van afgifte moeten een eTRC geheel of gedeeltelijk ongeldig kunnen verklaren indien de belastingautoriteiten over bewijs beschikken dat de belastingplichtige gedurende de gehele bestreken periode of een deel daarvan geen ingezetene van de lidstaat van afgifte is. Om een efficiënte identificatie van EU-entiteiten mogelijk te maken, moet de verklaring het fiscaal identificatienummer bevatten of, bij gebreke daarvan (indien de betrokken lidstaat geen fiscaal identificatienummer afgeeft aan belastingplichtigen), een functioneel equivalent voor belastingdoeleinden en, indien de afgevende autoriteit van de verklaring over deze gegevens beschikt, de Europese unieke identificatiecode (EUID) of de identificatiecode voor juridische entiteiten (LEI) of een registratienummer voor juridische entiteiten dat geldig is voor de gehele bestreken periode. Daarnaast is er, indien er voor een natuurlijke persoon geen fiscaal identificatienummer bestaat omdat de lidstaat van verblijf geen fiscaal identificatienummer afgeeft aan belastingplichtigen, ook voorzien in het gebruik van een functioneel equivalent voor belastingdoeleinden. De gebruikte identificatiecodes moeten geldig zijn voor de gehele bestreken periode. De eTRC moet een verwijzing bevatten naar het dubbelbelastingverdrag waarvoor een belastingplichtige verzoekt om in voorkomend geval als fiscaal inwoner te worden beschouwd. Om ervoor te zorgen dat de eTRC door de bronlidstaat wordt erkend als geldig bewijs van woonplaats, is het, wanneer de vermindering van bronbelasting wordt aangevraagd op grond van een dubbelbelastingverdrag, van essentieel belang dat het toepasselijke dubbelbelastingverdrag in de eTRC wordt vermeld. De afgevende autoriteit kan ervoor kiezen om op een bepaalde verklaring meer dan één toepasselijk dubbelbelastingverdrag te vermelden. Hoewel de eTRC in de eerste plaats bedoeld is voor de toepassing van de bronbelastingprocedures, kan zij ook een ruimer toepassingsgebied hebben en dienen als bewijs van fiscale woonplaats voor andere doeleinden dan bronbelastingprocedures. Voor de toepassing van procedures voor vermindering van bronbelasting mag de eTRC geen verdere informatie bevatten. De eTRC is bestemd voor eenmalige afgifte gedurende het kalenderjaar of het boekjaar, ook wanneer dezelfde belastingplichtige meermaals in dezelfde bronlidstaat belegt, zolang de fiscale woonplaats van de belastingplichtige maar dezelfde blijft.

- (5) Om de doelstelling van een efficiëntere vermindering van te veel ingehouden bronbelasting te verwezenlijken, moeten er in de Unie gemeenschappelijke procedures worden ingevoerd waardoor er snel duidelijke en beveiligde informatie kan worden verkregen over de identiteit van de belegger, met name in het geval van grote beleggersbestanden, dat wil zeggen in verband met beleggingen in openbaar verhandelde effecten, waarbij het moeilijk is om de identiteit van de individuele beleggers vast te stellen. Dergelijke procedures moeten als tweede stap ook de toepassing van het juiste belastingtarief op het moment van betaling (vermindering aan de bron) of een snelle teruggave van te veel betaalde belasting mogelijk maken. Aangezien grensoverschrijdende beleggingen gewoonlijk verlopen via een betalingsketen van financieel intermediairs, moeten de relevante procedures het ook mogelijk maken de keten van financieel intermediairs te traceren en te identificeren, en bijgevolg de inkomstenstroom van de uitgevende instelling van het effect naar de geregistreerde eigenaar evenals informatie over de onderliggende belegger. Bij de meest voorkomende soorten beleggingsregelingen zal doorgaans een bewarende bank of een andere beleggingsentiteit (zoals een makelaar) betrokken zijn die de effecten voor rekening van de onderliggende belegger in eigen naam in haar bezit houdt. Bij dit soort regelingen zou met betrekking tot de effecten de onderliggende belegger als de geregistreerde eigenaar worden beschouwd. Lidstaten die bronbelasting heffen op inkomsten uit effecten en die vermindering van te veel ingehouden belasting verlenen maar geen alomvattend systeem voor vermindering aan de bron hebben of een marktkapitalisatieratio die gelijk is aan of hoger is dan de bij deze richtlijn bepaalde drempelwaarde, moeten daarom een nationaal register instellen en bijhouden van de financieel intermediairs die een belangrijke rol spelen in de betalingsketen. Als die financieel intermediairs eenmaal zijn geregistreerd, moeten zij ertoe worden verplicht de beschikbare informatie over de door hen verwerkte dividenduitkeringen of rentebetalingen, indien van toepassing, te verstrekken. De vereiste informatie moet beperkt blijven tot informatie die cruciaal is om de betalingsketen te reconstrueren en daarom nuttig is om de risico's op fraude of misbruik te voorkomen, voor zover de rapporterende intermediair over dergelijke informatie beschikt. Lidstaten die bronbelasting heffen op rente tegen verschillende tarieven en die soortgelijke procedures voor belastingvermindering moeten toepassen, of die beschikken over een alomvattend systeem voor vermindering aan de bron voor dividenduitkeringen en een marktkapitalisatieratio hebben die onder de bij deze richtlijn bepaalde drempel ligt, kunnen ook overwegen om al naargelang het geval het ingevoerde nationale register te gebruiken.

- (6) Aangezien de financieel intermediairs die het vaakst betrokken zijn bij de betalingsketens voor effecten, grote instellingen zijn, zoals gedefinieerd in de verordening kapitaalvereisten (VKV), en centrale effectenbewaarinstellingen die diensten als inhoudingsplichtige instantie verlenen, moeten deze entiteiten worden verplicht te verzoeken om registratie in het nationale register van de lidstaten. Wanneer deze entiteiten met registratieverplichting hun activiteiten uitvoeren via een of meer bijkantoren of dochterondernemingen in een lidstaat, moeten deze entiteiten ervoor kunnen kiezen om de registratieverplichting in elke bronlidstaat te vervullen hetzij als één gecertificeerde financieel intermediair op groepsniveau, hetzij op het niveau van een individueel bijkantoor of individuele dochteronderneming, of als een combinatie daarvan. Ook andere financieel intermediairs moeten naar eigen goeddunken om registratie in het nationale register van de lidstaten kunnen verzoeken. In beide situaties, zowel in het geval van verplichte als van vrijwillige registratie, moeten financieel intermediairs de flexibiliteit hebben om zich zelf te registreren of zich te laten vertegenwoordigen door een andere financieel intermediair die namens hen optreedt, teneinde de administratieve lasten en de gevolgen voor hun interne organisatie tot een minimum te beperken. De financieel intermediair moet zelf om registratie verzoeken door een aanvraag in te dienen via het Europees portaal voor gecertificeerde financieel intermediairs, dat als centraal toegangspunt moet dienen. Die aanvragen moeten via het Europees portaal voor gecertificeerde financieel intermediairs naar de betrokken lidstaten worden doorgestuurd. Vervolgens moeten de lidstaten een besluit nemen over de registratieaanvraag. Daarom moet het portaal als instrument dienen dat de besluiten van de lidstaten met betrekking tot de registratie van de financieel intermediairs weerspiegelt.

Deze richtlijn moet ook regels bevatten inzake de eisen voor een dergelijke registratie en inzake weigering van registratie. Indien een registratieaanvraag wordt afgewezen, moeten financieel intermediairs wel in een later stadium nog om registratie kunnen verzoeken, indien de redenen voor de afwijzing zijn weggenomen. Als zij eenmaal zijn geregistreerd, moeten financieel intermediairs in de betrokken lidstaat als “gecertificeerde financieel intermediair” worden beschouwd, aan de relevante rapportage- en kennisgevingsverplichtingen krachtens deze richtlijn onderworpen zijn, en het recht hebben om om toepassing van de bij deze richtlijn vastgestelde procedures voor belastingvermindering te verzoeken. De lidstaten moeten het Europees portaal voor gecertificeerde financieel intermediairs bij elke registratie van een gecertificeerde financieel intermediair updaten. In deze richtlijn moeten ook regels worden opgenomen inzake schrapping uit het nationale register en inzake weigering van toegang tot de systemen voor belastingvermindering. Telkens als een lidstaat besluit tot schrapping uit het register, weigering van toegang tot systemen voor belastingvermindering of afwijzing van een registratieaanvraag, moet hij het Europees portaal voor gecertificeerde financieel intermediairs dienovereenkomstig updaten. De bedoeling van kennisgevingen in die zin is dat de lidstaten de genomen maatregelen, de schrapping of de afwijzing kunnen evalueren en kunnen meenemen bij de behandeling van een eventuele toekomstige aanvraag tot registratie in hun nationale register van dezelfde financieel intermediair. De nationale wetgeving van de betrokken lidstaten is van toepassing op de rechten en verplichtingen van de betrokken partijen, met inbegrip van het recht op beroep, met betrekking tot een besluit van een lidstaat in verband met opname in en schrapping uit hun nationale register.

- (7) Om te zorgen voor meer transparantie over de identiteit en de omstandigheden van de belegger die een dividenduitkering of rentebetaling ontvangt en over de betalingsstroom vanuit de uitgevende instelling, moeten gecertificeerde financieel intermediairs binnen specifieke termijnen een relevante reeks gegevens verstrekken. Deze richtlijn moet in dezen twee opties voor gegevensverstrekking bieden: directe of indirecte rapportage. Bij directe rapportage moet een gecertificeerde financieel intermediair rechtstreeks verslag uitbrengen aan de bevoegde autoriteit van de bronlidstaat. Bij indirecte rapportage moeten de gegevens door de gecertificeerde financieel intermediairs in de betalingsketen voor effecten worden verstrekt in volgorde en met inachtneming van de positie van deze gecertificeerde financieel intermediairs in de betalingsketen voor effecten waarvan zij deel uitmaken. Het resultaat moet zijn dat die gegevens de inhoudingsplichtige instantie of een aangewezen gecertificeerde financieel intermediair bereiken, die ze aan de bevoegde autoriteit van de bronlidstaat doorgeeft. De doorgegeven gegevens moeten informatie bevatten omtrent het in aanmerking komen van de betrokken belegger, maar moeten beperkt blijven tot de informatie waarover de rapporterende gecertificeerde financieel intermediair beschikt. Voor financieel intermediairs die niet verplicht zijn zich als gecertificeerde financieel intermediair te laten registreren en ervoor hebben gekozen zich niet als zodanig te laten registreren, mogen geen rapportageverplichtingen krachtens deze richtlijn gelden. Niettemin blijft informatie over de betalingen die worden afgehandeld door dergelijke intermediairs die geen gecertificeerde financieel intermediairs zijn, relevant voor een correcte reconstructie van de betalingsketen voordat de in deze richtlijn beschreven systemen voor belastingvermindering worden toegepast.

- (7a) Om informatielacunes in de betalingsketen te voorkomen en beleggers toegang tot procedures voor belastingvermindering te bieden, moet een gecertificeerde financieel intermediair die mogelijk niet rechtstreeks betrokken is bij een specifieke betalingsketen, op grond van deze richtlijn binnen die keten kunnen optreden als financieel intermediair die geen gecertificeerde financieel intermediair is. Dit houdt in dat de gecertificeerde financieel intermediair de verantwoordelijkheden en verplichtingen in verband met informatieverstrekking en het systeem voor belastingvermindering vervult die een financieel intermediair zou hebben indien deze een gecertificeerde financieel intermediair zou zijn. Met behulp van deze regeling tussen financieel intermediairs moeten belastingautoriteiten alle relevante informatie kunnen inwinnen en gegevens in de gehele betalingsketen op doeltreffende wijze met elkaar in verband kunnen brengen, en moeten beleggers toegang tot het systeem voor belastingvermindering kunnen krijgen, zelfs in gevallen waarbij een financieel intermediair betrokken is die noch in een lidstaat is geregistreerd, noch aan de verplichtingen krachtens deze richtlijn gebonden is.
- (7b) Deze richtlijn mag gecertificeerde financieel intermediairs echter niet beletten de taken in verband met de nakoming van hun verplichtingen krachtens deze richtlijn uit te besteden. Daarom moet een gecertificeerde financieel intermediair een beroep op een derde kunnen doen om aan de verplichtingen inzake bronbelastingprocedures te voldoen. Die verplichtingen moeten in ieder geval de verantwoordelijkheid blijven van de gecertificeerde financieel intermediair die zijn of haar taken heeft uitbesteed.

- 8) Om de kapitaalmarktenunie effectiever en concurrerender te maken, moeten de procedures voor de vermindering van te veel ingehouden bronbelasting op inkomsten uit effecten worden vergemakkelijkt en versneld wanneer door de betrokken gecertificeerde financieel intermediairs adequate informatie is verstrekt, onder meer over de identiteit van de belegger. De relevante gecertificeerde financieel intermediairs zijn alle gecertificeerde financieel intermediairs in de betalingsketen voor effecten tussen de belegger en de uitgevende instelling van de effecten, van wie kan worden verlangd dat zij ook informatie verstrekken over betalingen die worden verricht door niet-gecertificeerde financieel intermediairs in de keten. Gelet op de verschillende benaderingen in de lidstaten, moet er worden voorzien in twee soorten procedures: ten eerste vermindering aan de bron door directe toepassing van het passende belastingtarief op het moment van inhouding, en ten tweede een systeem van snelle teruggave waarbij een dergelijk verzoek om teruggave door de gecertificeerde financieel intermediair wordt ingediend en door de belastingautoriteit van de bronlidstaat binnen een bij deze richtlijn gereguleerde termijn wordt verwerkt. Indien die teruggaven niet binnen deze termijnen worden verwerkt, wordt er een rente bij uitstel van betaling toegepast indien de nationale wetgeving dergelijke bepalingen bevat. De lidstaten die hoofdstuk III toepassen, moeten een systeem voor vermindering aan de bron, een systeem van snelle teruggave of een combinatie van beide kunnen invoeren, waarbij zij ervoor moeten zorgen dat voor alle beleggers ten minste één systeem beschikbaar is, in overeenstemming met de vereisten van deze richtlijn. Deze lidstaten moeten het gebruik van één systeem kunnen beperken tot specifieke gevallen, zoals scenario's met een laag risico, mits het andere systeem beschikbaar blijft voor alle andere gevallen die onder het toepassingsgebied van de richtlijn vallen. Op betalingen die buiten het toepassingsgebied van de richtlijn vallen, zoals dividenden van beursgenoteerde ondernemingen die worden uitgekeerd aan geregistreerde eigenaars die ingezetene zijn van de bronlidstaat, dividenduitkeringen door niet-beursgenoteerde ondernemingen of rentebetalingen indien een lidstaat er niet voor heeft gekozen deze richtlijn op rentebetalingen toe te passen, kan nog steeds een vermindering van te veel ingehouden bronbelasting worden toegepast binnen het nationale systeem dat op de desbetreffende procedures van toepassing is.

Indien voor betalingen die onder het toepassingsgebied van de richtlijn vallen, niet aan de desbetreffende vereisten van de richtlijn wordt voldaan, of de betrokken belegger dat wenst, moeten de lidstaten nationale standaardprocedures voor de teruggave van te veel ingehouden bronbelasting toepassen als terugvalsysteem voor de versnelde procedures van deze richtlijn. Beleggers, of hun gemachtigden, die recht hebben op belastingvermindering, mogen de in een lidstaat te veel ingehouden bronbelasting alleen terugvorderen indien de gecertificeerde financieel intermediair niet heeft gebruikgemaakt van de vermindering aan de bron of van de procedure van snelle teruggave.

- (8a) De lidstaten moeten fraudebestrijdingsmaatregelen kunnen handhaven en grondig onderzoek kunnen verrichten indien er een risico op belastingfraude of fiscaal misbruik bestaat voordat er een verzoek voor snelle teruggave wordt verwerkt. Daartoe moeten de lidstaten het recht hebben om verzoeken om teruggave onder bepaalde voorwaarden af te wijzen. Tot die voorwaarden moeten de gevallen behoren waarin het verzoek niet aan de eisen voldoet of waarin de betalingsketen niet kan worden gereconstrueerd. Een verzoek om teruggave kan ook worden afgewezen wanneer de lidstaat besluit een op risicobeoordelingscriteria gebaseerde controleprocedure of belastingcontrole in te stellen. Deze controleprocedures of belastingcontroles kunnen worden uitgevoerd voor alle gevallen die een risico voor belastingfraude of fiscaal misbruik inhouden.

- (9) Om de systemen voor de vermindering van te veel ingehouden bronbelasting te beschermen, moeten de lidstaten die een nationaal register bijhouden ook van gecertificeerde financieel intermediairs eisen dat zij controleren of beleggers die een belastingvermindering willen aanvragen, in aanmerking komen. Met name moeten gecertificeerde financieel intermediairs de verklaring van fiscale woonplaats van de betrokken belegger verkrijgen, en een verklaring dat die belegger recht heeft op vermindering van bronbelasting overeenkomstig de wetgeving van de bronlidstaat of een dubbelbelastingverdrag en, indien de bronlidstaat dat voorschrijft, de uiteindelijk gerechtigde is met betrekking tot de dividenduitkering of rentebetaling overeenkomstig de nationale wetgeving van de bronlidstaat of een dubbelbelastingverdrag zoals beschreven in het commentaar op artikel 10 of 11 van het OESO-modelverdrag ter voorkoming van dubbele belasting. Bronlidstaten kunnen derhalve de verklaring omtrent de uiteindelijk begunstigde verlangen. Gecertificeerde financieel intermediairs moeten worden verplicht om het toepasselijke bronbelastingtarief te controleren op basis van de specifieke omstandigheden van de belegger, en aan te geven of zij op de hoogte zijn van een financiële regeling met betrekking tot de onderliggende effecten die vóór de ex-dividenddatum niet is afgewikkeld, verlopen of anderszins beëindigd. In dit verband moet deze verplichting zo worden opgevat dat de gecertificeerde financieel intermediair die het dichtst bij de belegger (zijn cliënt) staat redelijke maatregelen moet nemen om dergelijke controles te goeder trouw uit te voeren. Gecertificeerde financieel intermediairs moeten bijvoorbeeld controleren of de informatie in de eTRC of het equivalent daarvan, of de informatie in de verklaring van de belegger niet in tegenspraak is met de informatie die deze gecertificeerde financieel intermediairs over hun cliënten in het kader van hun normale bedrijfsvoering hebben verzameld, zoals informatie over de rekening van de belegger en andere informatie die zij mogelijk hebben verzameld bij de uitvoering van de toepasselijke “ken-uw-klant”-regels. Gecertificeerde financieel intermediairs mogen derhalve niet worden verplicht nader onderzoek te verrichten of nadere informatie van hun cliënt te vragen en te verzamelen. Daarnaast moet de belegger ertoe worden verplicht de financieel intermediair in kennis te stellen van eventuele relevante veranderingen in zijn of haar omstandigheden. De lidstaten kunnen toestaan dat er jaarlijks zorgvuldigheidseisen worden toegepast, tenzij de gecertificeerde financieel intermediair weet of behoort te weten dat er zich een verandering in de omstandigheden heeft voorgedaan of dat de informatie onjuist of onbetrouwbaar is.

- (9a) De toepassing van de FASTER-procedures berust op vervulling van de voorwaarde dat de geregistreerde eigenaar (een natuurlijke persoon of een entiteit die als houder van de effecten in aanmerking komt voor het dividend of de rente) ook de persoon is die recht heeft op vermindering van de bronbelasting overeenkomstig de nationale wetgeving van de bronlidstaat of, in voorkomend geval, een dubbelbelastingverdrag. Wanneer de geregistreerde eigenaar ook degene is die in aanmerking komt voor belastingvermindering, kunnen alleen de voorzieningen voor directe beleggingen gelden. Indien de geregistreerde eigenaar en degene die recht heeft op belastingvermindering echter niet dezelfde persoon zijn, kunnen de voorzieningen voor indirecte beleggingen gelden. Deze bijzondere voorzieningen zijn bedoeld om belastingvermindering toe te kennen in gevallen waarin bepaalde instellingen voor collectieve belegging (ICB's) of de beleggers daarin wel recht kunnen hebben op belastingvermindering, maar niet de geregistreerde eigenaar zijn omdat de effecten worden aangehouden door een andere rechtspersoon of door een fiscaal transparante ICB. De voorzieningen voor indirecte beleggingen waarborgen dat legitieme beleggers toegang hebben tot de procedures van deze richtlijn. Daarom moeten de lidstaten bij de vraag wat een ICB is, ook ICB's in beschouwing nemen die op grond van de nationale wetgeving van de bronlidstaat of op grond van een dubbelbelastingverdrag om vermindering van te veel ingehouden bronbelasting kunnen verzoeken namens henzelf of door de bevoegde beleggers die aandelen in een ICB bezitten. Indien de gecertificeerde financieel intermediair bij indirecte beleggingen betrokken is, zal hij of zij toch aan de zorgvuldigheidseisen moeten voldoen. Bovendien kan de gecertificeerde financieel intermediair aansprakelijk worden gesteld in geval van belastingderving.

- (10) Het is bekend dat er kan worden gebruikgemaakt van financiële regelingen om de eigendom van een effect en/of relevante beleggingsrisico's geheel of gedeeltelijk te verschuiven. Ook is aangetoond dat dergelijke regelingen zijn gebruikt in constructies inzake dividendarbitrage en dividendstripping, waaronder de cum-ex- en cum-cum-regelingen, met als enige doel teruggave te verkrijgen terwijl daar geen recht op was of om het bedrag van de teruggave waarop een belegger eigenlijk recht had, te verhogen. Regelingen als termijncontracten, retrocessietransacties, verstrekking of opneming van effectenleningen, kooptransacties met wederverkoop of verkooptransacties met wederinkoop, derivaten, margeleningstransacties en "contracts for difference" (CFD's) kunnen als financiële regelingen worden beschouwd indien zij een tijdelijke of permanente scheiding inhouden tussen de natuurlijke persoon of de entiteit die de economische risico's van de belegging draagt en de wettelijke eigenaar van het aandeel of de onderliggende rechten. Dit zijn slechts enkele voorbeelden. Voorts wordt ervan uitgegaan dat de eigendom niet aan de koper of lener van de effecten wordt overgedragen indien het economische risico bij de verkoper of verstrekker van de effecten blijft berusten bij juridische transacties zoals het verstrekken van een effectenlening, opties of termijncontracten. Elke regeling waarbij het dividend tussen de betrokken partijen wordt vergoed, kan als financiële regeling worden beschouwd.

Die betrokken partijen worden niet altijd vergoed in contanten, maar kunnen ook op meer indirecte manieren worden vergoed, zoals via het prijsverschil in effecten of derivaten. Voor belastingautoriteiten is informatie over financiële regelingen noodzakelijk om belastingfraude en fiscaal misbruik te kunnen bestrijden. Bij directe rapportage mag deze informatie alleen worden verlangd van gecertificeerde financieel intermediairs die door hun positie in de keten mogelijk rechtstreeks betrokken zijn geweest bij de financiële regeling in kwestie, wat het geval zal zijn voor de gecertificeerde financieel intermediairs die om de belastingvermindering verzoeken. Bij indirecte rapportage moet de informatie over financiële regelingen door de gecertificeerde financieel intermediair van de geregistreerde eigenaar worden verstrekt, en wel in de volgorde van de betalingsketen voor effecten, met als laatste schakel de inhoudingsplichtige instantie of een aangewezen gecertificeerde financieel intermediair. Dit betekent dat andere rapporterende gecertificeerde financieel intermediairs de informatie over deze financiële regelingen moeten doorgeven aan de inhoudingsplichtige instantie of een aangewezen gecertificeerde financieel intermediair, ook al zijn die gecertificeerde financieel intermediairs niet rechtstreeks betrokken bij de financiële regeling in kwestie. Bij obligaties en rentebetalingen mag informatieverstrekking over financiële regelingen niet worden vereist.

(10a) In gevallen met een hoog risico op belastingfraude en fiscaal misbruik moeten de lidstaten het gebruik van vermindering aan de bron of procedures van snelle teruggave kunnen beperken. Daarom is het passend te voorzien in een lijst van dergelijke gevallen, waarin de lidstaten verzoeken om belastingvermindering kunnen uitsluiten, en zij verdere controles kunnen verrichten. Om rekening te houden met de verschillen tussen de nationale rechtsstelsels en vooral met de beoordeling van de belastingrisico's, mag een dergelijke lijst niet verplicht zijn en moeten de lidstaten zelf kunnen bepalen welke van dergelijke gevallen onder de standaardprocedure voor teruggave moeten vallen. De lidstaten moeten ervoor zorgen dat de nationale wetgeving tot omzetting van deze richtlijn niet toestaat dat in gevallen die door lidstaten als een verhoogd risico worden beschouwd, toch vermindering aan de bron of snelle teruggave wordt toegepast. Dankzij die maatregel zouden belastingautoriteiten beter in staat zijn om onrechtmatige regelingen te bestrijden, aangezien zij zodoende verdere controles zouden kunnen verrichten om na te gaan of verzoeken om belastingvermindering gerechtvaardigd zijn en moeten worden ingewilligd. Een van die gevallen bestaat uit een drempel die verband houdt met een brutodividendbedrag. Deze drempel moet worden berekend per geregistreerde eigenaar of per belegger die recht heeft op vermindering van te veel ingehouden bronbelasting indien de geregistreerde eigenaar een instelling voor collectieve belegging of een aangewezen rechtspersoon daarvan is. Deze drempel mag niet van toepassing zijn wanneer een betrokken instelling voor collectieve belegging die in de EU is gevestigd en gereguleerd, een wettelijke pensioenregeling van een lidstaat of een instelling voor bedrijfspensioenvoorziening die overeenkomstig artikel 9, lid 1, van Richtlijn (EU) 2016/2341 in een lidstaat is ingeschreven of een vergunning heeft gekregen, recht heeft op vermindering. Deze instellingen en regelingen zijn sterk gereguleerd en zijn onderworpen aan toezicht door de nationale bevoegde autoriteiten en aan robuuste interne controles. Hierdoor worden zij gedwongen tot naleving van de toepasselijke regelgeving en is het risico op belastingfraude en fiscaal misbruik minimaal. In sommige gevallen kunnen belastingplichtigen echter aanspraak maken op het verlaagde bronbelastingtarief, op grond van EU-wetgeving die bij nationale regels ten uitvoer wordt gelegd.

Dat is bijvoorbeeld het geval indien bij het nationale recht gewaarborgd is dat de vrijheid van vestiging of het vrije verkeer van kapitaal gelijkelijk wordt toegekend in binnenlandse en niet-binnenlandse vergelijkbare situaties, of indien er een richtlijn is omgezet. In dergelijke gevallen kunnen er controles nodig zijn, met name om de vergelijkbaarheid van situaties en de toepasselijkheid van het nationale recht op grensoverschrijdende gevallen te beoordelen. De lidstaten moeten die gevallen dan binnen een bestaand nationaal systeem voor vermindering aan de bron kunnen behandelen, indien dergelijke controles op grond van dat bestaande systeem vereist zijn en er in die gevallen uiteindelijk dus op de snelst en veiligst mogelijke wijze vermindering van te veel ingehouden bronbelasting wordt toegepast.

- (10b) Gelet op de voorname rol die aan gecertificeerde financiële intermediairs is toebedeeld om volledige en juiste informatie te verstrekken, die als basis dient voor bronbelastingvermindering of teruggave, is het passend dat de nationale wetgeving van de lidstaten ten minste de regels bevat op grond waarvan gecertificeerde financieel intermediairs aansprakelijk kunnen worden gesteld voor het geheel of een deel van de gederfde inkomsten uit bronbelasting als gevolg van hun volledige of gedeeltelijke verzuim om de belangrijkste verplichtingen van deze richtlijn na te leven. De lidstaten kunnen in hun nationale wetgeving een strikte hoofdelijke aansprakelijkheid vaststellen voor gecertificeerde financieel intermediairs die om de belastingvermindering verzoeken. Andere aspecten van de aansprakelijkheid moeten daarnaast volledig geregeld blijven bij de nationale wetgeving van de lidstaten. Het kan hierbij gaan om inhoudingsplichtige instanties die gezamenlijk of afzonderlijk optreden, maar niet als gecertificeerde financieel intermediairs, en gevallen in verband met de rechtstreekse of onrechtstreekse aansprakelijkheid van geregistreerde eigenaars en beleggers die onvolledige of onjuiste informatie aan gecertificeerde financieel intermediairs verstrekken. Deze richtlijn bevat geen aansprakelijkheidsregels met betrekking tot het standaardteruggavesysteem.
- (11) Om de doeltreffendheid van de toepasselijke regels te garanderen, moeten de lidstaten regels vaststellen inzake sancties voor inbreuken op krachtens deze richtlijn vastgestelde nationale bepalingen. Die sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.

- (12) De juiste omzetting van deze richtlijn in elke betrokken lidstaat is van cruciaal belang voor de bevordering van de KMU als geheel en voor de bescherming van de belastinginkomsten van de lidstaten. De lidstaten moeten de Commissie daarom regelmatig statistische informatie verstrekken over de uitvoering en handhaving op hun grondgebied van de nationale maatregelen die uit hoofde van deze richtlijn zijn vastgesteld. De Commissie moet op basis van de door de lidstaten verstrekte informatie en andere beschikbare gegevens een evaluatie opstellen om de effectiviteit van de toepasselijke regels te beoordelen. In dit verband moet de Commissie nagaan of de krachtens deze richtlijn ingevoerde regels moeten worden bijgewerkt.
- (13) Om eenvormige voorwaarden te waarborgen voor de uitvoering van deze richtlijn, met name voor de digitale verklaring van fiscale woonplaats, het Europees portaal voor gecertificeerde financieel intermediairs, de gegevensverstrekking door financieel intermediairs, de verklaring van de geregistreerde eigenaar en het verzoek om belastingvermindering op grond van deze richtlijn, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend om standaardformulieren vast te stellen met een beperkt aantal onderdelen, waaronder de talenregeling. Die bevoegdheden moeten worden uitgeoefend in overeenstemming met Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad³.

³ Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13).

- (14) Elke verwerking van persoonsgegevens in het kader van deze richtlijn moet voldoen aan Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad. Gegevensverwerking komt in deze richtlijn ook aan bod om een algemeen openbaar belang te dienen, namelijk belastingheffing en de beoogde bestrijding van belastingfraude, -ontduiking en -ontwijking, het veiligstellen van belastinginkomsten en het bevorderen van eerlijke belastingheffing, waardoor de mogelijkheden voor sociale, politieke en economische inclusie in de lidstaten worden versterkt. Voor de correcte toepassing van deze richtlijn en ter waarborging van deze doelstellingen van algemeen openbaar belang moeten de lidstaten de mogelijkheid hebben om de reikwijdte van bepaalde rechten van betrokkenen, zoals vermeld in Verordening (EU) 2016/679, te beperken. Dergelijke beperkingen mogen echter niet verder gaan dan hetgeen strikt noodzakelijk is om bovengenoemde doelstellingen te verwezenlijken. Met betrekking tot de extra informatie die op grond van deze richtlijn kan worden verlangd om de fiscale woonplaats van de belastingplichtige aan te tonen, moet het vergaren van dergelijke informatie met betrekking tot een natuurlijke persoon zo worden opgevat dat dit zich beperkt tot het identificeren van die natuurlijke persoon.
- (15) Aangezien de doelstelling van deze richtlijn niet voldoende door de lidstaten kan worden verwezenlijkt, maar wegens het grensoverschrijdende karakter van de betrokken transacties en de noodzaak om de nalevingskosten in de interne markt als geheel te verminderen, beter door de Unie kan worden verwezenlijkt, kan de Unie, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze richtlijn niet verder dan nodig is voor de verwezenlijking van deze doelstelling.
- (16) De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming is geraadpleegd overeenkomstig artikel 42 van Verordening (EU) 2018/1725 van het Europees Parlement en de Raad⁴,

⁴ Verordening (EU) 2018/1725 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de instellingen, organen en instanties van de Unie en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 45/2001 en Besluit nr. 1247/2002/EG (PB L 295 van 21.11.2018, blz. 39).

HOOFDSTUK I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Onderwerp

Deze richtlijn bevat regels voor de afgifte van een digitale verklaring van fiscale woonplaats door de lidstaten en de procedure voor de vermindering van te veel ingehouden bronbelasting die door een lidstaat kan worden ingehouden op dividenden van openbaar verhandelde aandelen en, indien van toepassing, rente van openbaar verhandelde obligaties die worden uitgekeerd aan geregistreerde eigenaars met fiscale woonplaats buiten die lidstaat.

Artikel 2

Toepassingsgebied

1. De hoofdstukken I en IV zijn van toepassing op alle lidstaten. Hoofdstuk II is van toepassing op alle lidstaten met betrekking tot alle natuurlijke personen en entiteiten met hun fiscale woonplaats in hun rechtsgebied.
2. Hoofdstuk III is onherroepelijk van toepassing op alle lidstaten die vermindering van te veel ingehouden bronbelasting toekennen op dividenden die zijn uitgekeerd voor door een ingezetene van hun rechtsgebied uitgegeven openbaar verhandelde aandelen, indien zij niet beschikken over een in dergelijke gevallen toepasselijk alomvattend systeem voor vermindering aan de bron, of indien hun marktkapitalisatieratio gelijk is aan of groter is dan 1,5 % voor elk van de vier opeenvolgende jaren, zoals uiteengezet in de vier meest recente publicaties van de Europese Autoriteit voor effecten en markten die beschikbaar zijn op de uiterste datum van omzetting van deze richtlijn.
3. [verwijderd]

4. Lidstaten die beschikken over een alomvattend systeem voor vermindering aan de bron dat van toepassing is op de te veel ingehouden bronbelasting op dividenden die zijn uitgekeerd voor door een ingezetene van hun rechtsgebied uitgegeven openbaar verhandelde aandelen, kunnen onherroepelijk hoofdstuk III toepassen indien hun marktkapitalisatieratio lager is dan 1,5 % voor minstens een van de vier opeenvolgende jaren, zoals uiteengezet in de vier meest recente publicaties van de Europese Autoriteit voor effecten en markten die beschikbaar zijn op de uiterste datum van omzetting van deze richtlijn.
5. De lidstaten passen hoofdstuk III onherroepelijk toe binnen vijf jaar na de vierde opeenvolgende bekendmaking van de gegevens door de Europese Autoriteit voor effecten en markten waaruit blijkt dat hun marktkapitalisatieratio van 1,5 % gedurende elk van de vier opeenvolgende jaren is bereikt of overschreden.
6. Lidstaten die vermindering van te veel ingehouden bronbelasting toekennen op rente betaald voor door een ingezetene van hun rechtsgebied uitgegeven openbaar verhandelde obligaties mogen hoofdstuk III toepassen.

Artikel 3

Definities

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder:

- 1) “te veel ingehouden bronbelasting”: het verschil tussen het bedrag van de bronbelasting die door een lidstaat wordt geheven op dividenduitkeringen of rentebetalingen op effecten aan niet-ingezetenen eigenaars door toepassing van het algemene binnenlandse tarief en het lagere bedrag van de bronbelasting die door die lidstaat op dezelfde dividenden of rente wordt geheven overeenkomstig een dubbelbelastingverdrag of specifieke nationale wetgeving, naargelang het geval;
- 2) “openbaar verhandeld aandeel”: aandeel dat is toegelaten tot de handel op een gereguleerde markt of wordt verhandeld op een multilaterale handelsfaciliteit, zoals gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punten 21 en 22, van Richtlijn 2014/65/EU van 15 mei 2014;

- 3) “openbaar verhandelde obligatie”: een obligatie die is toegelaten tot de handel op een gereguleerde markt of wordt verhandeld op een multilaterale handelsfaciliteit of een georganiseerde handelsfaciliteit, zoals gedefinieerd in artikel 4, lid 1, respectievelijk punt 21, punt 22 en punt 23, van Richtlijn 2014/65/EU van 15 mei 2014;
- 4) “financieel intermediair”: een centrale effectenbewaarinstelling, zoals gedefinieerd in artikel 2, lid 1, punt 1, van Verordening (EU) nr. 909/2014 van 23 juli 2014, een kredietinstelling, zoals gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 1, van Verordening (EU) nr. 575/2013, of een beleggingsonderneming, zoals gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 1, van Richtlijn 2014/65/EU, of een bijkantoor van die entiteiten, of een rechtspersoon uit een derde land die krachtens vergelijkbare wetgeving van een derde woonland toestemming heeft gekregen om diensten te verlenen die vergelijkbaar zijn met die van een centrale effectenbewaarinstelling, een kredietinstelling of een beleggingsonderneming, of een bijkantoor van die entiteiten, die deel uitmaakt van de betalingsketen voor effecten tussen de entiteit die effecten uitgeeft en de geregistreerde eigenaar die betalingen op die effecten ontvangt;
- 4 bis) “entiteit”: een rechtspersoon of een juridische constructie, met inbegrip van, maar niet beperkt tot, een vennootschap, een samenwerkingsverband, een trust of een stichting;
- 4 ter) “instelling voor collectieve belegging”: een instelling voor collectieve belegging in effecten (icbe), zoals gedefinieerd in artikel 1, lid 2, van Richtlijn 2009/65/EG, een in de Europese Unie gevestigde alternatieve beleggingsinstelling (EU-abi) of een alternatieve beleggingsinstelling die wordt beheerd door een beheerder van een alternatieve beleggingsinstelling die in de Europese Unie is gevestigd (EU-abi-beheerder), zoals gedefinieerd in artikel 4, lid 1, respectievelijk punt k) en punt 1), van Richtlijn 2011/61/EU, of elk ander vehikel voor collectieve belegging dat, op grond van de wetgeving van de bronlidstaat of op basis van een dubbelbelastingverdrag, recht heeft op een vermindering van te veel ingehouden bronbelasting of een vehikel voor collectieve belegging waarvan de onderliggende beleggers recht hebben op een dergelijke vermindering die namens hen kan worden aangevraagd. Indien een dergelijk vehikel voor collectieve belegging in een derde land is gevestigd en de collectieve belegging zelf of de onderliggende beleggers ervan recht hebben op vermindering van te veel ingehouden bronbelasting, mag het vehikel voor collectieve belegging, zijn beheerder of zijn bewaarder niet gevestigd zijn in een derde land dat vermeld staat in bijlage I bij de EU-lijst als niet-coöperatief rechtsgebied voor belastingdoeleinden, of in tabel I van de bijlage bij Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/1675;

- 4 quater) “instelling voor bedrijfspensioenvoorziening”: een instelling zoals omschreven in artikel 6, punt 1, van Richtlijn (EU) 2016/2341 van het Europees Parlement en de Raad⁵;
- 5) “EUID”: de Europese unieke identificatiecode voor vennootschappen, bedoeld in artikel 16 van Richtlijn (EU) 2017/1132 van het Europees Parlement en de Raad;
- 6) “fiscaal identificatienummer of FIN”: de unieke identificatiecode voor belastingdoeleinden van een geregistreerde eigenaar als zodanig in een lidstaat;
- 7) “procedure voor bronbelastingvermindering”: een procedure waarbij een geregistreerde eigenaar die dividenduitkeringen of rentebetalingen ontvangt uit effecten die onderworpen kunnen zijn aan te veel ingehouden bronbelasting, wordt ontheven van of terugbetaald voor een dergelijke te veel ingehouden belasting;
- 8) “bevoegde autoriteit”: de autoriteit die overeenkomstig artikel 5 door een lidstaat is aangewezen, met inbegrip van elke persoon die overeenkomstig de nationale voorschriften door een dergelijke autoriteit is gemachtigd om namens haar voor de toepassing van deze richtlijn op te treden;
- 9) “effect”: een openbaar verhandeld aandeel of een openbaar verhandelde obligatie;
- 9 bis) “representatieve certificaten”: op de kapitaalmarkt van een lidstaat of een derde land verhandelbare financiële instrumenten die eigendom vertegenwoordigen van de effecten van een uitgevende instelling in de Europese Unie, en op een handelsplatform in een lidstaat of een derde land, onafhankelijk van de effecten van de uitgevende instelling, worden verhandeld;
- 10) “grote instelling”: een grote instelling, zoals gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 146, van Verordening (EU) nr. 575/2013;
- 10 bis) “financiële groep”: een groep als omschreven in artikel 2, punt 12, van Richtlijn (EU) 2002/87 van het Europees Parlement en de Raad;

⁵ Richtlijn (EU) 2016/2341 van het Europees Parlement en de Raad van 14 december 2016 betreffende de werkzaamheden van en het toezicht op instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening (IBPV's) (herschikking) (PB L 354 van 23.12.2016, blz. 37).

- 11) “inhoudingsplichtige instantie”: een entiteit die op grond van de nationale wetgeving van de bronlidstaat verantwoordelijk of gemachtigd is om bronbelasting op dividenduitkeringen of rentebetalingen op effecten in te houden en deze bronbelasting aan de belastingautoriteit van de bronlidstaat af te dragen;
- 12) “registratiedatum”: door de uitgevende instelling van een effect vastgestelde datum, waarop de identiteit van de houder van een dergelijk effect en de daaruit voortvloeiende rechten worden vastgesteld op basis van de afgewikkelde posities zoals die zijn vastgelegd in de administratie van de financieel intermediair, door book-entry aan het eind van de werkdag;
- 13) “afwikkeling”: de voltooiing van een effectentransactie waar deze is gesloten met het doel verplichtingen van de partijen bij die transactie te vervullen middels de overboeking van geld of effecten dan wel van beide, zoals gedefinieerd in artikel 2, lid 1, punt 7, van Verordening (EU) nr. 909/2014 van 23 juli 2014;
- 14) “geregistreerde eigenaar”: een natuurlijke persoon of een entiteit die gerechtigd is dividend- of rente-inkomsten uit effecten te ontvangen waarop in een lidstaat bronbelasting wordt ingehouden, als de houder van de effecten op de registratiedatum, onverminderd de aanpassingen aan transacties in afwachting van afwikkeling die overeenkomstig het recht van de bronlidstaat gedaan zouden kunnen worden, en die geen financieel intermediair is die voor rekening van anderen handelt met betrekking tot die dividend- of rente-inkomsten. Bronlidstaten kunnen overeenkomstig hun nationale recht, in plaats van de houder van de onderliggende effecten, de houder van representatieve certificaten als de geregistreerde eigenaar beschouwen alsof deze rechtstreeks in dergelijke effecten heeft belegd;

- 15) “beleggingsrekening”: de door financieel intermediairs aan geregistreerde eigenaars verstrekte rekening(en) via welke hun effecten worden aangehouden of geregistreerd;
- 15 bis) “kasrekening”: de rekening(en) waarop de betalingen in verband met de op de beleggingsrekening aangehouden of geregistreerde effecten worden verricht;
- 16) “ex-dividenddatum”: de datum vanaf wanneer de aandelen worden verhandeld zonder de uit de aandelen voortvloeiende rechten, waaronder het recht om deel te nemen aan en te stemmen op een algemene vergadering, indien van toepassing;
- 16 bis) “betalingsdatum”: de datum waarop de betaling met betrekking tot het dividend van een openbaar verhandeld aandeel of het belang van een openbaar verhandelde obligatie aan de geregistreerde eigenaar verschuldigd is;
- 17) “financiële regeling”: een regeling, of geheel van regelingen, of een contractuele verplichting waarbij:
- i. waarbij een deel van de eigendom van het openbaar verhandelde aandeel, waarop dividend wordt uitgekeerd, permanent of tijdelijk aan een verbonden of een onafhankelijke partij wordt of kan worden overgedragen, of
 - ii. het dividend geheel of gedeeltelijk tussen verbonden of onafhankelijke partijen wordt vergoed in contanten of in enige andere vorm;

- 18) “betalingsketen voor effecten”: de opeenvolging van financieel intermediairs die de dividenduitkeringen of rentebetalingen op effecten afhandelen tussen de uitgevende instelling van de effecten en een geregistreerde eigenaar aan wie dividenden of rente op deze effecten worden betaald. Makelaars die vergunninghoudende beleggingsondernemingen zijn krachtens Richtlijn 2014/65/EU, of vergunninghoudende kredietinstellingen krachtens Richtlijn 2013/36/EU wanneer zij een of meer beleggingsdiensten verlenen of beleggingsactiviteiten verrichten, en rechtspersonen uit derde landen waaraan krachtens vergelijkbare wetgeving van een derde woonland vergunning is verleend wanneer zij beleggingsdiensten verlenen of beleggingsactiviteiten verrichten, worden geacht bij dividenduitkeringen of rentebetalingen deel uit te maken van de betalingsketen voor effecten;
- 19) “dubbelbelastingverdrag”: een overeenkomst of verdrag die/dat voorziet in de opheffing van dubbele belasting van inkomsten en, indien van toepassing, van kapitaal, en van kracht is tussen twee (of meer) rechtsgebieden;
- 20) “bronlidstaat”: de lidstaat waar de uitgevende instelling van het effect dat dividend of rente uitkeert, gevestigd is;
- 21) “systeem van snelle teruggave”: een systeem waarbij een dividenduitkering of rentebetaling wordt verricht met inachtneming van het algemene binnenlandse bronbelastingtarief, gevolgd door een verzoek om teruggave van de te veel ingehouden bronbelasting binnen de in artikel 13 bepaalde termijn;
- 22) “systeem voor vermindering aan de bron”: een systeem waarbij het toepasselijke bronbelastingtarief, in overeenstemming met de toepasselijke binnenlandse regels of internationale overeenkomsten, zoals het relevante dubbelbelastingverdrag, wordt toegepast op het moment van dividenduitkering of rentebetaling;

22 bis) “alomvattend systeem voor vermindering aan de bron”: een systeem voor vermindering aan de bron dat door een lidstaat wordt toegepast en aan alle volgende voorwaarden voldoet:

- a) het biedt toegang tot vermindering aan natuurlijke personen of entiteiten die overeenkomstig de nationale wetgeving van de bronlidstaat of een dubbelbelastingverdrag, naargelang het geval, recht op vermindering hebben;
- a bis) het biedt rechthebbenden vermindering op de betalingsdatum, tenzij zij de vereiste informatie, zoals bepaald door de lidstaat die de vermindering moet toepassen, niet hebben verstrekt;
- b) die lidstaat sluit verzoeken om vermindering alleen uit in omstandigheden als bedoeld in artikel 10, lid 2;
- c) behalve in omstandigheden als bedoeld in artikel 10, lid 2, verlangt die lidstaat geen aanvullende informatie van, noch legt hij aanvullende verplichtingen op aan, de natuurlijke persoon of de entiteit die recht heeft op vermindering, of de financieel intermediair die niet de inhoudingsplichtige instantie is, tenzij het verplichtingen of informatie betreft als bedoeld in de artikelen 11, 12 en 13 bis, naargelang het geval;
- d) die lidstaat heeft regels vastgesteld voor de aansprakelijkheid voor het geheel of een deel van de door hem als gevolg van de toepassing van dat systeem voor vermindering aan de bron gederfde inkomsten uit bronbelasting, en
- e) die lidstaat heeft regels vastgesteld inzake doeltreffende, evenredige en afschrikkende sancties wegens inbreuken op nationale bepalingen betreffende dat systeem voor vermindering aan de bron;

- 22 ter) “marktkapitalisatie”: de totale waarde van de openbaar verhandelde aandelen van de beursgenoteerde ondernemingen die in een lidstaat vertegenwoordigd zijn, zoals jaarlijks gepubliceerd en verstrekt door de Europese Autoriteit voor effecten en markten;
- 22 quater) “marktkapitalisatieratio”: de verhouding, uitgedrukt als percentage van de marktkapitalisatie van een lidstaat op 31 december van een bepaald jaar, ten opzichte van de totale marktkapitalisatie van de Europese Unie op 31 december van datzelfde jaar;
- 23) “standaardteruggavesysteem”: een systeem waarbij een dividenduitkering of rentebetaling wordt verricht met inachtneming van het algemene binnenlandse bronbelastingtarief, gevolgd door een verzoek om teruggave van de te veel ingehouden bronbelasting buiten de procedure van artikel 13 om.

HOOFDSTUK II

DIGITALE VERKLARING VAN FISCALE WOONPLAATS

Artikel 4

Digitale verklaring van fiscale woonplaats (eTRC)

1. De lidstaten voorzien in een geautomatiseerde procedure voor de afgifte van een digitale verklaring van fiscale woonplaats (eTRC) aan een natuurlijke persoon of entiteit die wordt geacht zijn fiscale woonplaats in hun rechtsgebied te hebben.
2. De lidstaten verstrekken de eTRC op basis van de informatie waarvan de afgevende autoriteit op de hoogte is op de datum van afgifte, binnen 14 kalenderdagen na de indiening van een verzoek, onder voorbehoud van lid 4. De eTRC voldoet aan de technische vereisten van bijlage I en bevat de volgende informatie:
 - a) indien de belastingplichtige een natuurlijke persoon is, de voor- en achternaam, de geboortedatum en het fiscaal identificatienummer of, bij afwezigheid daarvan, een functioneel equivalent dat voor belastingdoeleinden wordt gebruikt;

- b) indien de belastingplichtige een entiteit is, de naam, het fiscaal identificatienummer of, bij afwezigheid daarvan, een functioneel equivalent dat voor belastingdoeleinden wordt gebruikt, en, indien beschikbaar, de Europese unieke identificatiecode (EUID) of de identificatiecode voor juridische entiteiten (LEI) of een registratienummer voor rechtspersonen dat geldig is voor de gehele bestreken periode;
- c) adres van de belastingplichtige;
- d) datum van afgifte;
- e) de geldigheidsduur;
- f) identificatie van de belastingautoriteit die de verklaring afgeeft;
- f bis) een of meer dubbelbelastingverdragen op grond waarvan de belastingplichtige verzoekt zijn of haar fiscale woonplaats te vestigen in de lidstaat van afgifte, indien van toepassing;
- g) alle aanvullende informatie die nodig is om de fiscale woonplaats van de belastingplichtige aan te tonen, voor zover de verklaring niet zal worden gebruikt voor vermindering van bronbelasting binnen de EU.

3. Een eTRC zal:

- a) een periode bestrijken die niet langer is dan het kalenderjaar of de periode van een boekjaar waarvoor zij is afgegeven, naargelang het geval in de lidstaat van afgifte; en
- b) geldig zijn voor het aantonen van de woonplaats tijdens de bestreken periode, tenzij de lidstaat die de eTRC afgeeft, over het bewijs beschikt dat de persoon op wie de eTRC betrekking heeft, gedurende die periode of een deel daarvan geen fiscale woonplaats in zijn rechtsgebied heeft en die lidstaat de eTRC geheel of gedeeltelijk ongeldig maakt.

4. Indien er meer dan 14 kalenderdagen nodig zijn om de fiscale woonplaats van een specifieke belastingplichtige te verifiëren, stelt de lidstaat de natuurlijke persoon of entiteit die de verklaring aanvraagt in kennis van de extra tijd die nodig is en van de redenen voor de vertraging.
5. De lidstaten erkennen een door een andere lidstaat afgegeven eTRC als bewijs van woonplaats van een belastingplichtige in die andere lidstaat overeenkomstig lid 3, onverminderd de mogelijkheid voor de lidstaten om de fiscale woonplaats in hun rechtsgebied aan te tonen.
- 5 bis. De lidstaten nemen passende maatregelen om te eisen dat een natuurlijke persoon of entiteit die geacht wordt zijn of haar fiscale woonplaats in hun rechtsgebied te hebben, de belastingautoriteiten die de eTRC afgeven in kennis stelt van elke wijziging die van invloed kan zijn op de geldigheid of de inhoud van de eTRC.
- 5 ter. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om te eisen dat een eTRC wordt verstrekt wanneer een bewijs van fiscale woonplaats vereist is voor een natuurlijke persoon of entiteit die geacht wordt fiscaal inwoner van een lidstaat te zijn, met het oog op de toepassing van een systeem voor vermindering aan de bron of een systeem van snelle teruggave, teneinde vermindering te verkrijgen van te veel ingehouden bronbelasting op dividenden die zijn uitgekeerd voor openbaar verhandelde aandelen, of op rente betaald voor openbaar verhandelde obligaties die zijn uitgegeven door een ingezetene van hun rechtsgebied, indien van toepassing.
6. De Commissie neemt uitvoeringshandelingen aan tot vaststelling van geautomatiseerde standaardformulieren, waaronder de talenregeling, en technische protocollen, waaronder van beveiligingsstandaarden, voor de afgifte van een eTRC. Deze uitvoeringshandelingen worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 18 bedoelde onderzoeksprocedure.

HOOFDSTUK III

PROCEDURE VOOR BRONBELASTINGVERMINDERING

AFDELING 1

GECERTIFICEERDE FINANCIIEEL INTERMEDIAIRS

Artikel 5

Nationaal register van gecertificeerde financieel intermediairs

1. De in artikel 2, leden 2 en 5, bedoelde lidstaten stellen een nationaal register van gecertificeerde financieel intermediairs in.
- 1 bis. De in artikel 2, leden 4 en 6, bedoelde lidstaten die ervoor kiezen hoofdstuk III toe te passen, stellen een nationaal register van gecertificeerde financieel intermediairs in.
2. [verwijderd]
3. De lidstaten die overeenkomstig de leden 1 en 1 bis, een nationaal register instellen, wijzen een bevoegde autoriteit aan die verantwoordelijk is voor het bijhouden en bijwerken van dat register.
4. Het nationale register bevat de volgende informatie over de gecertificeerde financieel intermediairs:
 - a) naam van de gecertificeerde financieel intermediair;
 - b) de datum van registratie;
 - c) contactgegevens en eventueel een bestaande website van de gecertificeerde financieel intermediair;
 - d) de EUID of, wanneer de gecertificeerde financieel intermediair niet over een dergelijk nummer beschikt, de identificatiecode voor juridische entiteiten (LEI) of een registratienummer voor rechtspersonen uitgegeven door het woonland.

- 4 bis. Voor de toepassing van dit artikel en de artikelen 9 tot en met 13 bis, staan de lidstaten toe dat een gecertificeerde financieel intermediair de in de artikelen 9 tot en met 13 bis vastgestelde verplichtingen en verantwoordelijkheden op zich neemt met betrekking tot de positie van een financieel intermediair die deel uitmaakt van de betalingsketen voor effecten en geen gecertificeerde financieel intermediair is, indien beide financieel intermediairs daarmee hebben ingestemd.
5. De nationale registers worden voor het publiek toegankelijk gemaakt op een specifiek portaal via een website van de Commissie (het Europees portaal voor gecertificeerde financieel intermediairs) en worden ten minste eenmaal per maand geactualiseerd.
6. De lidstaten blijven verantwoordelijk voor besluiten inzake registratie, afwijzing en schrapping en maatregelen die aan financieel intermediairs in hun nationale registers worden opgelegd.
7. De rechten en verplichtingen die voortvloeien uit de in lid 6 bedoelde besluiten ontstaan vanaf de kennisgeving van de desbetreffende lidstaat aan de betrokken financieel intermediair.
8. De Commissie wordt in geen geval aansprakelijk gesteld voor de inhoud op het Europees portaal voor gecertificeerde financieel intermediairs of voor het niet uitwisselen van informatie tussen de lidstaten over de registratie, de afwijzing of de schrapping van een financieel intermediair of de aan gecertificeerde financieel intermediairs opgelegde maatregelen.

**Ontwikkeling en beheer van het Europees portaal voor gecertificeerde financieel
intermediairs**

1. De Commissie ontwikkelt en beheert het Europees portaal voor gecertificeerde financieel intermediairs, hetzij met eigen middelen, hetzij via een derde partij.
2. Indien de Commissie besluit het Europees portaal voor gecertificeerde financieel intermediairs door derden te laten ontwikkelen of beheren, wordt de derde aangewezen en de met de derde gesloten overeenkomst door de Commissie gehandhaafd overeenkomstig Verordening (EU, Euratom) 2018/1046.
3. Het Europees portaal voor gecertificeerde financieel intermediairs fungeert als elektronisch toegangspunt voor financieel intermediairs om registratie in de registers van de lidstaten aan te vragen. Het portaal biedt de mogelijkheid voor informatie-uitwisseling tussen de lidstaten met betrekking tot de registratie, de afwijzing en de schrapping van een financieel intermediair of de aan gecertificeerde financieel intermediairs opgelegde maatregelen.
4. De lidstaten zorgen ervoor dat de in de artikelen 6, 7 en 8 van deze richtlijn bedoelde informatie wordt verstrekt aan het Europees portaal voor gecertificeerde financieel intermediairs en dat hun registers op dit portaal interoperabel zijn.
5. De Commissie stelt uitvoeringshandelingen vast tot vaststelling van de technische specificaties voor het beheer van het Europees portaal voor gecertificeerde financieel intermediairs. Deze uitvoeringshandelingen worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 18 bedoelde onderzoeksprocedure.

Artikel 6

Vereiste om te registreren als gecertificeerde financieel intermediair

1. De lidstaten die overeenkomstig artikel 5 een nationaal register bijhouden, moeten vereisen dat alle grote instellingen die dividenduitkeringen en, voor zover van toepassing, rentebetalingen op door een ingezetene van hun rechtsgebied uitgegeven effecten verwerken, en centrale effectenbewaarinstellingen als bedoeld in artikel 3, punt 4, die voor dezelfde betalingen de inhoudingsplichtige instantie zijn, zich in hun nationale register laten opnemen.
2. De lidstaten die overeenkomstig artikel 5 een nationaal register bijhouden, moeten het mogelijk maken dat elke financieel intermediair die aan de vereisten van artikel 7 voldoet, op verzoek in dat register wordt opgenomen.

Registratieprocedure

1. De lidstaten zorgen ervoor dat een financieel intermediair wordt opgenomen in hun nationale register van gecertificeerde financieel intermediairs binnen drie maanden na indiening van een verzoek van de financieel intermediair waaruit blijkt dat hij of zij aan alle volgende eisen voldoet:
 - a) een fiscale woonplaats in een lidstaat of in het rechtsgebied van een derde land dat niet is opgenomen in bijlage I bij de EU-lijst van niet-coöperatieve jurisdicties voor belastingdoeleinden noch in tabel I van de bijlage bij Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/1675;
 - b) indien de verzoekende financieel intermediair een kredietinstelling of beleggingsonderneming is, een vergunning van de bevoegde autoriteit in het rechtsgebied van de fiscale woonplaats om bewaarnemingsactiviteiten te verrichten; of, indien de verzoekende financieel intermediair een centrale effectenbewaarinstelling is, een vergunning van de bevoegde autoriteit in het rechtsgebied van de fiscale woonplaats om de activiteiten als zodanig uit te voeren. Indien de verzoekende financieel intermediair, met fiscale woonplaats in een rechtsgebied van een derde land, een dergelijke vergunning heeft verkregen op grond van wetgeving die door een lidstaat niet vergelijkbaar wordt geacht met Richtlijn 2013/36/EU of Richtlijn 2014/65/EU, naargelang het geval, kan die lidstaat van oordeel zijn dat aan dit vereiste niet is voldaan;
 - c) een verklaring van naleving van de bepalingen van Richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad voor zover van toepassing of van een vergelijkbare wetgeving van een rechtsgebied van een derde land dat niet is opgenomen in bijlage I bij de EU-lijst van niet-coöperatieve jurisdicties voor belastingdoeleinden of in tabel I van de bijlage bij Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/1675.

- 1 bis. De lidstaten staan een gecertificeerde financieel intermediair toe om namens een andere financieel intermediair die deel uitmaakt van dezelfde financiële groep op te treden en de in artikel 6 vastgestelde verplichting en de in de artikelen 9 tot en met 13 bis vastgestelde verplichtingen en verantwoordelijkheden op zich te nemen.
- 1°bis. Indien de financieel intermediair die het registratieverzoek indient, zijn of haar fiscale woonplaats in een rechtsgebied van een derde land heeft waar Richtlijn 2010/24/EU of een overeenkomst die voorziet in bijstand bij de inning van belastingen niet van toepassing is op de gehele of gedeeltelijke inning van gederfde inkomsten uit bronbelasting overeenkomstig artikel 16, kunnen de lidstaten voldoende en evenredige waarborgen verlangen om de betaling van die gederfde inkomsten in verband met de verzoeken om belastingvermindering te waarborgen.
- 1 ter. De lidstaten kunnen de registratieaanvraag afwijzen indien:
- i) de betrokken financieel intermediairs een of meer strafbare feiten of inbreuken hebben gepleegd krachtens de nationale wetgeving van een lidstaat of een ander rechtsgebied waar deze strafbare feiten of inbreuken tot gederfde inkomsten uit bronbelasting hebben geleid. Deze door financieel intermediairs gepleegde strafbare feiten of inbreuken kunnen door de bronlidstaat alleen in aanmerking worden genomen voor zover zij niet meer dan tien jaar vóór de registratieaanvraag bekend waren; of
 - ii) een lidstaat of een ander rechtsgebied een onderzoek heeft geopend met betrekking tot de betrokken financieel intermediair, naar mogelijke fraude die of fiscaal misbruik dat tot gederfde inkomsten uit bronbelasting kan leiden.
2. Financieel intermediairs stellen de bevoegde autoriteit van de lidstaat onverwijld in kennis van elke wijziging in de overeenkomstig de punten a), b) en c) verstrekte informatie.
3. [verwijderd]
4. De lidstaten zorgen ervoor dat de overeenkomstig lid 1 ter afgewezen financieel intermediair opnieuw registratie kan aanvragen wanneer de lidstaten hebben vastgesteld dat de omstandigheid die de afwijzing heeft veroorzaakt, is verholpen.

Schrapping uit het nationale register

1. De lidstaten schrappen uit hun nationale register elke gecertificeerde financieel intermediair die geen gecertificeerde financieel intermediair is op grond van artikel 6, lid 1, indien die intermediair:
 - a) om een dergelijke schrapping verzoekt; of
 - b) niet langer aan de vereisten van artikel 7 voldoet.

2. De lidstaten kunnen elke gecertificeerde financieel intermediair uit hun nationale register schrappen die geen gecertificeerde financieel intermediair is op grond van artikel 6, lid 1, en:
 - a) waarvan is vastgesteld dat hij of zij zijn of haar verplichtingen uit hoofde van deze richtlijn of Richtlijn (EU) 2015/849 of vergelijkbare wetgeving van een derde woonland voor belastingdoeleinden niet is nagekomen; of
 - b) waarvan is vastgesteld dat hij of zij een of meer strafbare feiten of inbreuken heeft gepleegd krachtens de nationale wetgeving van een lidstaat of een ander rechtsgebied waar deze strafbare feiten of inbreuken tot gederfde inkomsten uit bronbelasting hebben geleid. Deze door financieel intermediairs gepleegde strafbare feiten of inbreuken kunnen door de bronlidstaat alleen in aanmerking worden genomen voor zover zij niet meer dan tien jaar vóór de schrapping bekend waren; of
 - c) waarbij een lidstaat of een ander rechtsgebied een onderzoek heeft geopend met betrekking tot de betrokken gecertificeerde financieel intermediair, naar mogelijke fraude die of fiscaal misbruik dat tot gederfde inkomsten uit bronbelasting kan leiden.

2 bis. De lidstaten kunnen elke gecertificeerde financieel intermediair op grond van artikel 6, lid 1, verbieden een belastingvermindering uit hoofde van deze richtlijn aan te vragen:

- a) indien er is vastgesteld dat die gecertificeerde financieel intermediair zijn of haar verplichtingen uit hoofde van deze richtlijn of Richtlijn (EU) 2015/849 of vergelijkbare wetgeving van een derde woonland voor belastingdoeleinden niet is nagekomen; of
- b) indien er is vastgesteld dat die gecertificeerde financieel intermediair een of meer strafbare feiten of inbreuken heeft gepleegd krachtens de nationale wetgeving van een lidstaat of een ander rechtsgebied waar deze strafbare feiten of inbreuken tot gederfde inkomsten uit bronbelasting hebben geleid. Deze door financieel intermediairs gepleegde strafbare feiten of inbreuken kunnen door de bronlidstaat alleen in aanmerking worden genomen voor zover zij niet meer dan tien jaar vóór het verbod om een belastingvermindering aan te vragen bekend waren; of
- c) indien een lidstaat of een ander rechtsgebied een onderzoek heeft geopend met betrekking tot de betrokken gecertificeerde financieel intermediair, naar mogelijke fraude die of fiscaal misbruik dat tot gederfde inkomsten uit bronbelasting kan leiden.

Indien deze maatregel op de gecertificeerde financieel intermediair wordt toegepast, wordt hij, op het moment van toepassing, opgenomen in de informatie met betrekking tot die gecertificeerde financieel intermediair in het nationale register dat wordt bijgehouden door de lidstaat die de maatregel heeft genomen.

3. [verwijderd]

4. De lidstaten zorgen ervoor dat de financieel intermediair die uit hoofde van lid 1 of lid 2 uit het nationale register is geschrapt of aan wie uit hoofde van lid 2 bis een verbod tot het aanvragen van belastingvermindering is opgelegd, opnieuw wordt geregistreerd of opnieuw een belastingvermindering kan aanvragen, wanneer de lidstaten hebben vastgesteld dat de omstandigheid die aan de oorsprong ligt, is verholpen.

AFDELING 2

VERSLAGLEGGING

Artikel 9

Rapportageverplichting

1. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om van gecertificeerde financieel intermediairs in hun nationale register te verlangen dat zij de in de rubrieken A tot en met E van bijlage II bedoelde informatie aan hun bevoegde autoriteit rapporteren binnen de tweede maand na de maand van de betalingsdatum. Indien een afwikkelingsopdracht met betrekking tot een deel van een transactie hangende is, vermelden gecertificeerde financieel intermediairs het deel waarvoor de afwikkeling nog in behandeling is.
- 1 bis. Naast de in lid 1 bedoelde informatie kunnen de lidstaten van gecertificeerde financieel intermediairs die in hun nationale register zijn geregistreerd, verlangen dat zij de in rubriek F, en indien van toepassing, rubriek G van bijlage II bedoelde informatie aan hun bevoegde autoriteit rapporteren binnen de tweede maand na de maand van de betalingsdatum.
- 1°bis. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om te eisen dat de in artikel 5, lid 4 bis, bedoelde gecertificeerde financieel intermediair aan hun bevoegde autoriteit de in lid 1, en indien van toepassing, lid 1 bis bedoelde informatie rapporteert met betrekking tot een deel van de betalingsketen voor effecten waarvoor de afhandelende financieel intermediair geen gecertificeerde financieel intermediair is.
- 1 ter. [verwijderd]

- 1 quater. Niettegenstaande de leden 1, 1°bis, en 1°bis, kunnen de lidstaten de nodige maatregelen nemen om te eisen dat alleen de inhoudingsplichtige instantie of een gecertificeerde financieel intermediair in de desbetreffende betalingsketen voor effecten, die door hun bevoegde autoriteit of krachtens de nationale wetgeving is aangewezen, de informatie overeenkomstig die leden aan de bevoegde autoriteit rapporteert. Deze informatie wordt door de gecertificeerde financieel intermediairs in de betalingsketen voor effecten verstrekt in volgorde en met inachtneming van de positie van deze gecertificeerde financieel intermediairs in de betalingsketen voor effecten waarvan zij deel uitmaken, met als laatste schakel de inhoudingsplichtige instantie of de betrokken gecertificeerde financieel intermediair.
2. [verwijderd]
3. De in artikel 2, lid 6, bedoelde lidstaten die ervoor kiezen hoofdstuk III toe te passen en een overeenkomstig artikel 5 ingesteld nationaal register bij te houden, vereisen geen rapportage van informatie op grond van rubriek E van bijlage II.
4. De Commissie stelt uitvoeringshandelingen vast tot vaststelling van geautomatiseerde standaardformulieren, waaronder de talenregeling, en voorschriften voor de communicatiekanalen, voor de rapportage van de in bijlage II bedoelde gegevens. Deze uitvoeringshandelingen worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 18 bedoelde onderzoeksprocedure.
5. De lidstaten moeten van de in hun nationale register opgenomen gecertificeerde financieel intermediairs verlangen dat zij de documentatie ter staving van de verstrekte informatie gedurende tien jaar bewaren en toegang verlenen tot alle overige informatie die nodig is voor de correcte toepassing van de regels inzake bronbelasting, en moeten van de gecertificeerde financieel intermediairs verlangen dat zij de in de documentatie opgenomen persoonsgegevens onmiddellijk na afronding van de controle en uiterlijk tien jaar na de rapportage verwijderen of anonimiseren.
6. [verwijderd]

AFDELING 3

SYSTEMEN VAN BELASTINGVERMINDERING

Artikel 10

Verzoek om vermindering aan de bron of snelle teruggave

1. De bronlidstaten vereisen dat een gecertificeerde financieel intermediair die de beleggingsrekening bijhoudt van een geregistreerde eigenaar die door een ingezetene in de bronlidstaat uitgekeerde dividenden of betaalde rente ontvangt, namens die geregistreerde eigenaar een verzoek om belastingvermindering uit hoofde van artikel 12 of artikel 13, naargelang het geval, indient indien aan de volgende voorwaarden is voldaan:
 - a) de geregistreerde eigenaar heeft de gecertificeerde financieel intermediair gemachtigd om namens hem of haar belastingvermindering aan te vragen; en
 - b) de gecertificeerde financieel intermediair heeft geverifieerd of en vastgesteld dat de geregistreerde eigenaar in aanmerking komt voor de belastingvermindering overeenkomstig artikel 11 of artikel^o13^obis, naargelang het geval.

2. Onverminderd lid 1 kunnen de lidstaten verzoeken om belastingvermindering uit hoofde van de in de artikelen 12 en 13 bedoelde systemen geheel of gedeeltelijk uitsluiten, indien zich een van de volgende omstandigheden voordoet:
- a) het dividend is uitgekeerd op een openbaar verhandeld aandeel dat de geregistreerde eigenaar heeft verworven in het kader van een transactie die is uitgevoerd binnen een periode van twee dagen vóór de ex-dividenddatum;
 - b) de dividenduitkering op het onderliggende effect waarvoor belastingvermindering wordt gevraagd, is gekoppeld aan een financiële regeling die niet vóór de ex-dividenddatum is afgewikkeld, vervallen of anderszins beëindigd;
 - c) ten minste één van de financieel intermediairs in de betalingsketen voor effecten is geen gecertificeerde financieel intermediair, en geen gecertificeerde financieel intermediair heeft de positie van die financieel intermediair voor de toepassing van artikel 9 op zich genomen overeenkomstig artikel 5, lid 4 bis;
 - d) er wordt aanspraak gemaakt op vrijstelling van de bronbelasting;
 - e) er wordt een verlaagd bronbelastingtarief geëist dat niet voortvloeit uit dubbelbelastingverdragen;
 - f) de dividenduitkering bedraagt meer dan een brutobedrag van ten minste [100 000 EUR] per geregistreerde eigenaar en per betalingsdatum. Dit bedrag wordt bepaald op basis van het brutodividendbedrag per belegger die aandelen bezit in een instelling voor collectieve belegging wanneer deze onderliggende belegger recht heeft op de belastingvermindering overeenkomstig artikel 13 bis, lid 1 bis, punt i), of artikel 13 bis, lid 1 bis, punt ii), naargelang het geval.

Dit punt is niet van toepassing wanneer de rechthebbende van de vermindering van te veel ingehouden bronbelasting:

- i. een wettelijke pensioenregeling van een lidstaat of een instelling voor bedrijfspensioenvoorziening die overeenkomstig artikel 9, lid 1, van Richtlijn (EU) 2016/2341 in een lidstaat is ingeschreven of een vergunning heeft gekregen, is; of
- ii. een instelling voor collectieve belegging is, dat wil zeggen een instelling voor collectieve belegging in effecten (icbe) zoals gedefinieerd in artikel 1, lid 2, en opgericht overeenkomstig artikel 1, lid 1, van Richtlijn 2009/65/EG, een in de Europese Unie gevestigde alternatieve beleggingsinstelling (EU-abi) of een alternatieve beleggingsinstelling die wordt beheerd door een beheerder van een alternatieve beleggingsinstellingen die in de Europese Unie is gevestigd (EU-abi-beheerder), zoals gedefinieerd in artikel 4, lid 1, respectievelijk punt k) en punt l), van Richtlijn 2011/61/EU.

In het geval van een regeling waarbij de dividenduitkering wordt gesplitst of in het geval van een andere instelling voor collectieve belegging dan bedoeld in lid 2, punt f), ii), die is opgericht met als enig doel onder dit bedrag te blijven, moet dit lid worden toegepast.

4. Niettegenstaande lid 1 staan de lidstaten, indien een financieel intermediair die de beleggingsrekening van een geregistreerde eigenaar aanhoudt, geen gecertificeerde financieel intermediair is, toe dat een gecertificeerde financieel intermediair om belastingvermindering verzoekt op grond van artikel 12 of artikel 13, naargelang het geval, met inachtneming van artikel 5, lid 4 bis, en artikel 9.
5. De systemen van belastingvermindering uit hoofde van artikel 12 en artikel 13, naargelang het geval, mogen geen afbreuk doen aan de controlebevoegdheden van de lidstaten overeenkomstig hun nationale wetgeving met betrekking tot de belastbare inkomsten waarop deze belastingvermindering is toegepast, en doen geen afbreuk aan de heffingsbevoegdheid van de lidstaten.
6. Wanneer een lidstaat vóór de inwerkingtreding van deze richtlijn over een systeem voor vermindering aan de bron of snelle teruggave, of een combinatie daarvan, beschikt en deze lidstaat hoofdstuk III toepast overeenkomstig artikel 2, zorgt die lidstaat ervoor dat zijn bestaande systeem in overeenstemming is met hoofdstuk III voor elk onder deze richtlijn vallend verzoek om belastingvermindering, zijnde dividenden van openbaar verhandelde aandelen en, alleen indien de lidstaten daartoe besluiten, rente van openbaar verhandelde obligaties die worden uitgekeerd aan niet-ingezetenen. De lidstaten kunnen ook een bestaand nationaal systeem voor vermindering aan de bron handhaven en toepassen op de in lid 2, punt e), bedoelde gevallen, dat voorziet in verificaties om:
 - i. te zorgen voor gelijke behandeling van binnenlandse en grensoverschrijdende situaties om te voldoen aan titel IV, hoofdstukken 2 en 4, VWEU; of
 - ii. de verlaagde bronbelastingtarieven toe te passen overeenkomstig Richtlijn 2003/49/EG of Richtlijn 2011/96/EU.

Zorgvuldigheidsonderzoek om na te gaan of de geregistreeerde eigenaar in aanmerking komt

1. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om te vereisen dat de gecertificeerde financieel intermediair die namens een geregistreeerde eigenaar om een belastingvermindering uit hoofde van artikel 12 en artikel 13, naargelang het geval, verzoekt, van die geregistreeerde eigenaar een verklaring verkrijgt dat de geregistreeerde eigenaar:
 - a) degene is die recht heeft op vermindering van bronbelasting met betrekking tot het dividend of de rente overeenkomstig de nationale wetgeving van de bronlidstaat of een dubbelbelastingverdrag, naargelang het geval, met inbegrip van de rechtsgrondslag en het toepasselijke bronbelastingtarief; en
 - a bis) de uiteindelijke begunstigde is, indien vereist door de bronlidstaat, met betrekking tot het dividend of de rente overeenkomstig de nationale wetgeving van de bronlidstaat of een dubbelbelastingverdrag, naargelang het geval; en
 - b) al dan niet een financiële regeling is aangegaan die gekoppeld is aan het onderliggende openbaar verhandelde aandeel en die vóór de ex-dividenddatum niet is afgewikkeld, verlopen of anderszins beëindigd; en
 - c) er zich toe verbindt de gecertificeerde financieel intermediair onverwijld in kennis te stellen van elke wijziging in zijn of haar omstandigheden.

2. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om te vereisen dat de gecertificeerde financieel intermediairs die namens een geregistreerde eigenaar om een belastingvermindering uit hoofde van artikel 12 en artikel 13, naargelang het geval, verzoeken, op basis van de informatie waarover zij beschikken het volgende verifiëren:
- a) de eTRC van de geregistreerde eigenaar of een door de bronlidstaat passend geacht bewijs van fiscale woonplaats in een derde land. Daartoe kan een verklaring van fiscale woonplaats met een inhoud die gelijkwaardig is aan die van artikel 4, lid 2, en die voldoet aan de technische vereisten van bijlage I, punt 1, door de bronlidstaat worden beschouwd als een passend bewijs van fiscale woonplaats in een derde land;
 - a bis) niettegenstaande punt a) van dit lid, de door de bronlidstaat passend geachte documentatie, in gevallen waarin een geregistreerde eigenaar een entiteit is waarvoor geen eTRC kan worden afgegeven of die geen bewijs van fiscale woonplaats in een derde land kan verkrijgen omdat de entiteit fiscaal buiten beschouwing wordt gelaten en haar inkomsten (of een deel daarvan) worden belast op het niveau van de personen die een belang in die entiteit hebben, maar zij recht heeft op vermindering van bronbelasting met betrekking tot het dividend of de rente overeenkomstig de nationale wetgeving van de bronlidstaat of een dubbelbelastingverdrag, naargelang het geval;

- b) de verklaring en de fiscale woonplaats van de geregistreerde eigenaar, aan de hand van de informatie die de gecertificeerde financieel intermediair heeft verkregen of verplicht is te verkrijgen, met inbegrip van, maar niet beperkt tot, de inlichtingen die zijn verzameld voor andere belastingdoeleinden of op basis van vereisten inzake de bestrijding van witwassen die op grond van Richtlijn (EU) 2015/849 op de gecertificeerde financieel intermediair van toepassing zijn, of vergelijkbare informatie die in derde landen vereist is;
- c) het recht van de geregistreerde eigenaar op een specifiek verlaagd bronbelastingtarief in overeenstemming met een dubbelbelastingverdrag tussen de bronlidstaat en de rechtsgebieden waar de geregistreerde eigenaar zijn fiscale woonplaats heeft of specifieke nationale wetgeving van de bronlidstaat;
- d) in geval van een dividenduitkering, het mogelijke bestaan van een financiële regeling die op de ex-dividenddatum niet is afgewikkeld, verlopen of anderszins beëindigd;
- e) in het geval van een dividenduitkering, dat het onderliggende aandeel door de geregistreerde eigenaar is verworven in het kader van een transactie die eerder of binnen een periode van vijf dagen vóór de ex-dividenddatum is uitgevoerd.

- 2 bis. De lidstaten kunnen een gecertificeerde financieel intermediair toestaan de in lid 1 van dit artikel bedoelde verklaring te verkrijgen en de in lid 2, punten a) tot en met c), van dit artikel bedoelde verificaties jaarlijks uit te voeren, tenzij de gecertificeerde financieel intermediair weet of redenen heeft om te weten dat er sprake is van een wijziging in de omstandigheden of dat de verklaring of de te verifiëren informatie onjuist of onbetrouwbaar is.
3. [verwijderd]
4. In het in artikel 5, lid 4 bis, bedoelde geval staan de lidstaten toe dat de gecertificeerde financieel intermediair zich baseert op documentatie die is verzameld en informatie die is geverifieerd door de financieel intermediair die de beleggingsrekening van een geregistreerde eigenaar bijhoudt overeenkomstig dit artikel, onverminderd het feit dat deze verplichtingen de verantwoordelijkheid blijven van de gecertificeerde financieel intermediair.
5. De lidstaten schrijven voor dat gecertificeerde financieel intermediairs die om belastingvermindering verzoeken uit hoofde van artikel 12 en artikel 13, naargelang het geval, alle ondersteunende documentatie bewaren en toegang daartoe verlenen overeenkomstig artikel 9, lid 5.
6. De Commissie stelt uitvoeringshandelingen vast tot vaststelling van modellen voor geautomatiseerde standaardformulieren voor de in dit artikel bedoelde verklaring, waaronder de talenregeling. Dergelijke modellen omvatten de in artikel 11, lid 1, punten a), b) en c), bedoelde informatie en stellen de lidstaten in staat specifieke aanvullende informatie te vragen. Deze uitvoeringshandelingen worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 18 bedoelde onderzoeksprocedure.

Artikel 12

Systeem voor vermindering aan de bron

1. De lidstaten kunnen een systeem opzetten om gecertificeerde financieel intermediairs die de beleggingsrekening van een geregistreerde eigenaar bijhouden, toe te staan om namens een geregistreerde eigenaar een vermindering aan de bron aan te vragen overeenkomstig artikel 10, door de inhoudingsplichtige instantie de volgende informatie te verstrekken:
 - a) de fiscale woonplaats van de geregistreerde eigenaar of de informatie in de in artikel 11, lid 2, punt a bis), bedoelde documentatie, indien van toepassing; en
 - b) het toepasselijke bronbelastingtarief op de betaling in overeenstemming met een dubbelbelastingverdrag of specifieke nationale wetgeving.

Artikel 13

Systeem van snelle teruggave

1. De lidstaten kunnen een systeem opzetten om gecertificeerde financieel intermediairs die de beleggingsrekening van een geregistreerde eigenaar bijhouden, toe te staan om namens die geregistreerde eigenaar een verzoek om een snelle teruggave van de te veel ingehouden bronbelasting in te dienen overeenkomstig artikel 10, indien de in lid 3 van dit artikel bedoelde informatie binnen de tweede maand na de maand van de betalingsdatum van het dividend of de rente wordt verstrekt.
2. Onverminderd lid 3 bis van dit artikel behandelen de lidstaten een overeenkomstig lid 1 ingediend verzoek om teruggave binnen zestig kalenderdagen na het verstrijken van de termijn voor het aanvragen van de snelle teruggave. De lidstaten passen op het bedrag van deze teruggave rente toe overeenkomstig artikel 14 voor elke dag vertraging na de zestigste dag.
3. Een gecertificeerde financieel intermediair die een verzoek om snelle teruggave indient, moet aan de betrokken lidstaat de volgende gegevens verstrekken:
 - a1) de identificatiegegevens van de geregistreerde eigenaar als bedoeld in rubriek B van bijlage II;
 - a) de identificatiegegevens van de dividenduitkering of rentebetaling als bedoeld in de rubrieken D en G van bijlage II, naar gelang het geval;
 - b) de grondslag van het toepasselijke bronbelastingtarief en het totale bedrag van de terug te betalen te veel ingehouden belasting;
 - c) de fiscale woonplaats van de geregistreerde eigenaar, met inbegrip van de eTRC-verificatiecode, indien van toepassing, of de informatie in de in artikel 11, lid 2, punt a bis), bedoelde documentatie, indien van toepassing;
 - d) de verklaring van de geregistreerde eigenaar overeenkomstig artikel 11.

3 bis. De lidstaten kunnen een verzoek om teruggave op grond van dit artikel afwijzen in elk van de volgende gevallen:

- a) er is niet voldaan aan de vereisten van lid 1 of 3 van dit artikel of van artikel 10 of 11;
- b) de in bijlage II bedoelde informatie die nodig is om de betrokken betalingsketen voor effecten te reconstrueren, is niet volledig en correct verstrekt aan het einde van de in lid 1 van dit artikel bedoelde periode;
- c) de lidstaat start op basis van risicobeoordelingscriteria een controleprocedure of belastingcontrole overeenkomstig zijn nationale wetgeving met betrekking tot het verzoek om teruggave. Een dergelijke afwijzing vormt geen beletsel voor de toepassing van rente bij uitstel van betaling overeenkomstig lid 2 indien de terugbetaling definitief wordt toegekend en de in punt a) of b) bedoelde omstandigheden niet bestaan.

3 ter. De in lid 3 bis, punten a) en b), van dit artikel bedoelde afwijzing wordt meegedeeld aan de verzoekende gecertificeerde financieel intermediair en vormt geen beletsel voor het verzoek om terugbetaling in het kader van het in de nationale wetgeving vastgestelde standaardteruggavesysteem.

4. De Commissie stelt uitvoeringshandelingen vast tot vaststelling van geautomatiseerde standaardformulieren, waaronder de talenregeling, en voorschriften voor de communicatiekanalen voor de indiening van verzoeken uit hoofde van dit artikel. Deze uitvoeringshandelingen worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 18 bedoelde onderzoeksprocedure.

Bijzondere voorzieningen voor indirecte beleggingen

1. De lidstaten staan toe dat een gecertificeerde financieel intermediair die de beleggingsrekening bijhoudt van een geregistreerde eigenaar die dividenden of rente ontvangt, namens die geregistreerde eigenaar een verzoek om belastingvermindering uit hoofde van artikel 12 en artikel 13, naargelang het geval, indient, mits aan de vereisten van de leden 1 bis tot en met 1 quinquies van dit artikel is voldaan.

1°bis. Voor de toepassing van lid 1 van dit artikel is de geregistreerde eigenaar:

- i) een instelling voor collectieve belegging die effecten aanhoudt voor rekening van beleggers die recht hebben op vermindering van bronbelasting met betrekking tot de dividenden of rente overeenkomstig de nationale wetgeving van de bronlidstaat of een dubbelbelastingverdrag, naargelang het geval; of
- ii) een in het fondsreglement, de oprichtingsakte of het prospectus van een instelling voor collectieve belegging aangewezen rechtspersoon die de effecten aanhoudt op de beleggingsrekening die aanleiding geeft tot het dividend of de rente, en interne vastleggingen aanhoudt die de individuele toewijzing van deze effecten aan die instelling voor collectieve belegging of aan de beleggers in die instelling voor collectieve belegging mogelijk maken, naargelang het geval, indien de instelling voor collectieve belegging of de beleggers in een instelling voor collectieve belegging recht hebben op vermindering van te veel ingehouden bronbelasting met betrekking tot dat dividend of die rente overeenkomstig de nationale wetgeving van de bronlidstaat of een dubbelbelastingverdrag, naargelang het geval.

- 1 ter. Voor de toepassing van lid 1 van dit artikel verkrijgt de gecertificeerde financieel intermediair die om belastingvermindering verzoekt, een verklaring van:
- a) elke instelling voor collectieve belegging of elke belegger in de instelling voor collectieve belegging die recht heeft op de belastingvermindering, naargelang het geval, waarvan de effecten worden aangehouden door de geregistreerde eigenaar, dat zij:
 - i) recht hebben op vermindering van bronbelasting met betrekking tot het dividend of de rente overeenkomstig de nationale wetgeving van de bronlidstaat of een dubbelbelastingverdrag, naargelang het geval, met inbegrip van de rechtsgrondslag en het toepasselijke bronbelastingtarief; en
 - i bis) de uiteindelijk begunstigde zijn, indien vereist door de bronlidstaat, met betrekking tot het dividend of de rente overeenkomstig de nationale wetgeving van de bronlidstaat of een dubbelbelastingverdrag, naargelang het geval; en
 - ii) ermee hebben ingestemd dat namens hen om belastingvermindering wordt verzocht op grond van dit artikel; en
 - iii) indien de belastingvermindering wordt verleend, afzien van hun recht om de bronlidstaat uit hoofde van deze richtlijn of krachtens de systemen van de nationale wetgeving van de lidstaten zelfstandig om belastingvermindering te verzoeken;
 - b) de in lid 1 bis, punt i), van dit artikel bedoelde geregistreerde eigenaar, met vermelding van de toepasselijke bronbelastingtarieven met betrekking tot het uitgekeerde dividend of de betaalde rente;

- c) de in lid 1 bis, punt ii), van dit artikel bedoelde geregistreerde eigenaar, met vermelding van de instelling voor collectieve belegging waarvoor de effecten die aanleiding geven tot het dividend of de rente worden aangehouden, in overeenstemming met zijn interne vastleggingen, en met vermelding van de toepasselijke bronbelastingtarieven met betrekking tot het uitgekeerde dividend of de betaalde rente;
- d) de geregistreerde eigenaar met de in artikel 11, lid 1, punten b) en c), bedoelde informatie.

1 quater. Voor de toepassing van lid 1 verstrekt de gecertificeerde financieel intermediair die overeenkomstig artikel 12 om vermindering aan de bron verzoekt, de inhoudingsplichtige instantie de in lid 1 ter, punt b), of punt c), bedoelde informatie, naargelang het geval, en de fiscale woonplaats of de informatie in de in artikel 11, lid 2, punt a bis), bedoelde documentatie van de instelling voor collectieve belegging of de beleggers in een instelling voor collectieve belegging, naargelang het geval, in plaats van de in artikel 12 bedoelde informatie, en, wanneer de beleggers in een instelling voor collectieve belegging recht hebben op de belastingvermindering, het bedrag van de dividenden of rente dat aan elke gerechtigde belegger kan worden toegekend overeenkomstig artikel 13 bis, lid 1 bis, punt i), of artikel 13 bis, lid 1 bis, punt ii), naargelang het geval.

1 quinquies. Voor de toepassing van lid 1 verstrekt de gecertificeerde financieel intermediair die overeenkomstig artikel 13 om belastingvermindering verzoekt, de bronlidstaat de in lid 1 ter bedoelde informatie en de fiscale woonplaats van de instelling voor collectieve belegging of de beleggers in een instelling voor collectieve belegging, met inbegrip van de eTRC-verificatiecode of de informatie in de in artikel 11, lid 2, punt a bis), bedoelde documentatie, naargelang het geval, in plaats van de in artikel 13, lid 3, punten c) en d), bedoelde informatie, en, wanneer de beleggers in een instelling voor collectieve belegging recht hebben op de vermindering, het bedrag van dividenden of rente dat aan elke gerechtigde belegger in een instelling voor collectieve belegging kan worden toegekend overeenkomstig artikel 13 bis, lid 1 bis, punt i), of artikel 13 bis, lid 1 bis, punt ii), naargelang het geval.

2. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om te vereisen dat de gecertificeerde financieel intermediairs die om een belastingvermindering uit hoofde van dit artikel verzoeken, op basis van de informatie waarover zij beschikken, het volgende verifiëren:
 - a) de in artikel 11, lid 2, punt a) of a bis), bedoelde documentatie met betrekking tot elke instelling voor collectieve belegging of elke belegger in een instelling voor collectieve belegging, naargelang het geval, die recht heeft op de belastingvermindering;
 - b) het recht van de instelling voor collectieve belegging of dat van de beleggers in een instelling voor collectieve belegging, naargelang het geval, op een specifieke vrijstelling of een specifiek verlaagd bronbelastingtarief in overeenstemming met een dubbelbelastingverdrag tussen de bronlidstaat en het rechtsgebied van de fiscale woonplaats of specifieke nationale wetgeving van de bronlidstaat;
 - c) in geval van een dividenduitkering, het mogelijke bestaan van een financiële regeling die vóór de ex-dividenddatum niet is afgewikkeld, verlopen of anderszins beëindigd.
3. [verwijderd]
4. [verwijderd]
5. Artikel 11, leden 1, 2 en 2 bis, is niet van toepassing wanneer op grond van dit artikel om belastingvermindering wordt verzocht.
6. De Commissie stelt uitvoeringshandelingen vast tot vaststelling van geautomatiseerde standaardformulieren, waaronder de talenregeling, en voorschriften voor de communicatiekanalen voor de indiening van verzoeken uit hoofde van lid 1 quinquies. Deze uitvoeringshandelingen worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 18 bedoelde onderzoeksprocedure.

Artikel 14

Rente bij uitstel van betaling

Overeenkomstig artikel 13, lid 2, passen de lidstaten, indien de nationale wetgeving dergelijke bepalingen bevat, rente toe tegen een tarief dat gelijk is aan de rente of een gelijkwaardige heffing die door de lidstaat wordt toegepast voor te late betaling van teruggave van bronbelasting in verband met de belasting van dividenden of rente, naargelang het geval.

Artikel 15

Standaardteruggavesysteem

1. De lidstaten zorgen ervoor dat er een standaardteruggavesysteem bestaat dat van toepassing is wanneer verzoeken om belastingvermindering die binnen de werkingssfeer van de richtlijn vallen, zijn uitgesloten van de systemen van artikel 12 en artikel 13, naargelang het geval.
2. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om te eisen dat, wanneer artikel 12 en artikel 13, naargelang het geval, niet van toepassing zijn op dividenden omdat niet aan de in deze richtlijn gestelde voorwaarden is voldaan, degenen die recht hebben op teruggave of hun gemachtigde vertegenwoordiger die om teruggave van de te veel ingehouden bronbelasting op dergelijke dividenden verzoekt, ten minste de in bijlage II, rubriek E, voorgeschreven informatie verstrekt, tenzij deze informatie al is verstrekt overeenkomstig de verplichtingen uit hoofde van artikel 9.

Artikel 16

Aansprakelijkheid

1. De lidstaten nemen in hun nationale wetgeving passende maatregelen om ervoor te zorgen dat een gecertificeerde financieel intermediair die geheel of gedeeltelijk niet voldoet aan zijn of haar verplichtingen uit hoofde van de artikelen 9, 10, 11, 12, 13 en 13 bis, aansprakelijk kan worden gesteld voor de volledige of gedeeltelijke inkomstenderving van uit bronbelasting.
2. [verwijderd]

HOOFDSTUK IV

SANCTIES EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 17

Sancties

De lidstaten stellen de voorschriften vast ten aanzien van de sancties die van toepassing zijn op overtredingen van nationale bepalingen die zijn vastgesteld op grond van deze richtlijn en nemen alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat deze sancties worden uitgevoerd. Deze sancties zijn doeltreffend, evenredig en afschrikkend.

Artikel 17 bis

Publicaties van de Europese Autoriteit voor effecten en markten

1. De Europese Autoriteit voor effecten en markten maakt jaarlijks en binnen 120 werkdagen na het begin van elk jaar, ten laatste te beginnen vanaf 2026, de marktkapitalisatie en de marktkapitalisatieratio van elke lidstaat voor minstens het voorgaande jaar bekend. De Europese Autoriteit voor effecten en markten stelt ontwerpen van technische reguleringsnormen op betreffende de methode voor de berekening van de marktkapitalisatie en marktkapitalisatieratio als omschreven in artikel 3, respectievelijk lid 22 ter en lid 22 quater. De Europese Autoriteit voor effecten en markten legt die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk negen maanden na de inwerkingtreding van de richtlijn voor aan de Commissie.
2. Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de in lid 1 bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen volgens de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1095/2010 neergelegde procedure.

Artikel 18

Comitéprocedure

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité. Dat comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad⁶.
2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

Artikel 19

Evaluatie

1. De Commissie evalueert uiterlijk op 31 december 2032 het effect op de verwezenlijking van de doelstellingen van de richtlijn betreffende de rapportagemechanismen van artikel 9 en de gevallen waarin lidstaten die voldoen aan de voorwaarden van artikel 2, lid 4, hoofdstuk III niet toepassen. De Commissie zal binnen dezelfde termijn een verslag indienen bij het Europees Parlement en de Raad.
- 1°bis. Uiterlijk op 31 december 2034 en vervolgens om de vijf jaar onderzoekt en evalueert de Commissie de werking van deze richtlijn, met inbegrip van de eventuele noodzaak om specifieke bepalingen te wijzigen, en dient zij een verslag in bij het Europees Parlement en de Raad.
2. De lidstaten verstrekken, overeenkomstig lid 3 de Commissie jaarlijks statistische informatie voor de evaluatie van de richtlijn met het oog op de verbetering van de procedures voor bronbelastingvermindering teneinde dubbele belastingheffing te voorkomen en fiscaal misbruik te bestrijden.

⁶ Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13).

3. De Commissie stelt volgens de in artikel 18, lid 2, bedoelde procedure een lijst vast van statistische gegevens die door de lidstaten worden verstrekt met het oog op de evaluatie van deze richtlijn, alsmede de vorm en de voorwaarden voor de mededeling van die informatie.
4. De krachtens deze richtlijn aan de Commissie verstrekte gegevens worden door haar vertrouwelijk gehouden overeenkomstig de op de instellingen van de Unie toepasselijke bepalingen.
5. De krachtens lid 2 door een lidstaat aan de Commissie verstrekte gegevens, alsmede alle door de Commissie opgestelde rapporten of bescheiden waarin van die gegevens wordt gebruikgemaakt, kunnen aan andere lidstaten worden doorgegeven. De doorgegeven gegevens vallen onder de geheimhoudingsplicht en genieten de bescherming waarin het nationale recht van de ontvangende lidstaat met betrekking tot soortgelijke inlichtingen voorziet.

Artikel 20

Bescherming van persoonsgegevens

1. Voor de correcte toepassing van deze richtlijn beperken de lidstaten de reikwijdte van de verplichtingen en rechten waarin de artikelen 13 tot en met 19 van Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad⁷ voorzien, voor zover dit nodig is om de in artikel 23, lid 1, punt e), van die verordening bedoelde belangen te vrijwaren, voor zover die verplichtingen of de uitoefening van die rechten de bescherming van die belangen in gevaar kunnen brengen.
2. Bij de verwerking van persoonsgegevens worden gecertificeerde financieel intermediairs en de bevoegde autoriteiten van de lidstaten beschouwd als verwerkingsverantwoordelijken als bedoeld in artikel 4, lid 7, van Verordening (EU) 2016/679, binnen het toepassingsgebied van hun respectieve activiteiten uit hoofde van deze richtlijn.
3. Gegevens, met inbegrip van persoonsgegevens, die overeenkomstig deze richtlijn zijn verwerkt, worden niet langer bewaard dan nodig is om de doeleinden van deze richtlijn te verwezenlijken, in overeenstemming met de nationale regels inzake verjaring van elke verwerkingsverantwoordelijke.

Artikel 21

Aanmelding

Een lidstaat die overeenkomstig artikel 5 een nationaal register invoert en bijhoudt, stelt de Commissie in kennis, alsook van eventuele latere wijzigingen in de regels betreffende dat register. De Commissie maakt deze informatie bekend in het *Publicatieblad van de Europese Unie* en werkt de informatie zo nodig bij.

⁷ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (PB L 119 van 4.5.2016, blz. 1).

Omzetting

1. De lidstaten dienen uiterlijk op 31 december 2028 de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen en bekend te maken om aan deze richtlijn te voldoen. Zij delen de Commissie de tekst van die bepalingen onmiddellijk mee.

Zij passen die bepalingen toe vanaf 1 januari 2030.

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking ervan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor de verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.
3. De lidstaten die bij de omzetting van de richtlijn aan de voorwaarden van artikel 2, lid 4, voldoen en er niet voor kiezen hoofdstuk III toe te passen, stellen de Commissie daarvan uiterlijk op 31 december 2028 in kennis. Zij delen de Commissie onverwijld alle latere wijzigingen van hun nationale systeem voor vermindering aan de bron met betrekking tot de voorwaarden van artikel 3, lid 22 bis, mee.

Deze lidstaten dienen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen en bekend te maken om aan hoofdstuk III van deze richtlijn te voldoen, zoals bepaald in artikel 2, lid 4, of binnen vijf jaar na de vierde opeenvolgende bekendmaking van de gegevens door de Europese Autoriteit voor effecten en markten, als bedoeld in artikel 2, lid 5, waaruit blijkt dat zij de in artikel 2 bedoelde drempel voor de marktkapitalisatieratio bereiken of overschrijden.

Artikel 23

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 24

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

BIJLAGE I

DIGITALE VERKLARING VAN FISCALE WOONPLAATS ALS BEDOELD IN ARTIKEL 4

Technische vereisten

1. De digitale verklaring van fiscale woonplaats moet:
 - worden afgegeven met een elektronisch zegel in overeenstemming met Verordening (EU) nr. 910/2014 van het Europees Parlement en de Raad⁸;
 - de mogelijkheid bieden om de digitale verklaring van fiscale woonplaats in zowel menselijk als machinaal leesbare vorm te presenteren in een pdf-document of een vergelijkbaar ander formaat dat in de geautomatiseerde systemen kan worden gebruikt;
 - afdrukbaar zijn;
 - een open tekstvak bevatten voor de opname van informatie krachtens artikel 4, punt g).
2. Indien aan de wettelijke en technische vereisten in de Unie is voldaan, kunnen de lidstaten een verificatieproces invoeren op basis van de Europese portemonnee voor digitale identiteit⁹.

Een comité ondersteunt de Commissie bij de invoering van de digitale verklaring van fiscale woonplaats door de lidstaten. Daarnaast kan het comité technische ondersteuning bieden met betrekking tot mogelijke wijzigingen van de technische basis van de digitale verklaring van fiscale woonplaats of nieuwe technische ontwikkelingen.

⁸ Verordening (EU) nr. 910/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 2014 betreffende elektronische identificatie en vertrouwensdiensten voor elektronische transacties in de interne markt en tot intrekking van Richtlijn 1999/93/EG (PB L 257 van 28.8.2014, blz. 73).

⁹ Verordening (EU) 2024/1183 van het Europees Parlement en de Raad van 11 april 2024 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 910/2014, wat betreft de vaststelling van het Europees kader voor digitale identiteit.

BIJLAGE II

RAPPORTAGE ALS BEDOELD IN DE ARTIKELEN 9 EN 15

Gecertificeerde financieel intermediairs verstrekken de volgende informatie in het overeenkomstige xml-formaat:

Soorten gegevens	Specificaties
A. Informatie over de persoon die de informatie verstrekt	
Naam van de gecertificeerde financieel intermediair of, in voorkomend geval, de inhoudingsplichtige instantie	
EUID, identificatiecode voor juridische entiteiten (LEI) of alternatief	
Officieel adres	
Andere relevante gegevens	Fiscaal identificatienummer toegekend door de bronlidstaat, indien beschikbaar, en het fiscaal identificatienummer dat door het rechtsgebied van de fiscale woonplaats is toegekend. rechtsgebied(en) dat/die het FIN afgeeft/afgeven E-mailadres en telefoonnummer
Vermelding of de informatie wordt verstrekt overeenkomstig artikel 9, lid 1 bis	Identificatie van de financieel intermediair die geen gecertificeerde financieel intermediair is (naam en EUID, identificatiecode voor juridische entiteiten (LEI) of alternatief)

B. Informatie over de ontvanger van de dividenduitkering of rentebetaling

<p>Identificatie van de financieel intermediair of uiteindelijke belegger die de dividenduitkering of rentebetaling ontvangt</p> <p>Wanneer de rapportageoptie van artikel 9, lid 1, punt c), van toepassing is: de inhoudingsplichtige instantie of de aangewezen gecertificeerde financieel intermediair moet rapporteren over de informatie betreffende de uiteindelijke belegger die de dividenduitkering of rentebetaling ontvangt</p>	
Natuurlijke persoon	Naam, FIN (fiscaal identificatienummer toegekend door de bronlidstaat, indien beschikbaar, en het fiscaal identificatienummer dat door het rechtsgebied van de fiscale woonplaats is toegekend), rechtsgebied(en) dat/die het FIN afgeeft/afgeven, geboortedatum, adres
Entiteit	Naam, FIN (fiscaal identificatienummer toegekend door de bronlidstaat, indien beschikbaar, en het fiscaal identificatienummer dat door het rechtsgebied van de fiscale woonplaats is toegekend), rechtsgebied(en) dat/die het FIN afgeeft/afgeven, adres, LEI, indien van toepassing, EUID, indien van toepassing. Bij gebreke van een identificatienummer, rechtsvorm en datum van oprichting.

Informatie over de fiscale woonplaats (<i>in te vullen wanneer de persoon in deel A de gecertificeerde financieel intermediair van de geregistreerde eigenaar is</i>)	eTRC-verificatiecode of de informatie in artikel 11, lid 2, punt a bis), indien van toepassing
	Naam van het land van fiscale woonplaats
Beleggingsrekeningnummer	Nummer van de bewaarrekening waar de effecten worden aangehouden door de financieel intermediair of belegger die de betaling ontvangt

Type rekening	<p>Het type rekening overeenkomstig artikel 38 van Verordening (EU) nr. 909/2014 en andere rekeningen:</p> <p>A – Eigen rekening (aangehouden door een deelnemer aan de CSD van het oorspronkelijke effectenregister)</p> <p>B – Algemene rekening van een derde (aangehouden door een deelnemer aan de CSD van het oorspronkelijke effectenregister voor rekening van cliënten)</p> <p>C – Individuele rekening van een derde (aangehouden door een deelnemer aan de CSD van het oorspronkelijke effectenregister namens een cliënt)</p> <p>D – Gedetailleerde registerrekening van een algemene rekening van een derde (effecten van een cliënt die zijn opgenomen in een algemene rekening van een derde die wordt aangehouden door een deelnemer aan de CSD van het oorspronkelijke effectenregister)</p> <p>E – Andere algemene rekening van een derde dan B</p> <p>F – Andere individuele rekening van een effectenhouder dan D of C</p> <p>G – Ander type rekening</p>
---------------	---

C. Informatie over de betaler van de dividenduitkering of rentebetaling

<p>Identificatie van de financieel intermediair van wie de melder de dividenduitkering of rentebetaling ontvangt</p> <p>Wanneer de rapportageoptie van artikel 9, lid 1, punt c), van toepassing is: deel C bevat informatie over elke gecertificeerde financieel intermediair die deel uitmaakt van de betalingsketen voor effecten. Deze informatie heeft betrekking op de opeenvolgende schakels van de betalingsketen van financieel intermediairs.</p>	
Rechtspersoon	Naam, LEI, FIN (fiscaal identificatienummer toegekend door de bronlidstaat, indien beschikbaar, en het fiscaal identificatienummer dat door het rechtsgebied van de fiscale woonplaats is toegekend), rechtsgebied(en) dat/die het FIN afgeeft/afgeven, adres, EUID, indien van toepassing.
Beleggingsrekeningnummer	Nummer van de bewaarrekening waar de effecten werden aangehouden door de financieel intermediair die de betaling doorstuurt

Type rekening	<p>Het type rekening overeenkomstig artikel 38 van Verordening (EU) nr. 909/2014 en andere rekeningen:</p> <p>A – Eigen rekening (aangehouden door een deelnemer aan de CSD van het oorspronkelijke effectenregister)</p> <p>B – Algemene rekening van een derde (aangehouden door een deelnemer aan de CSD van het oorspronkelijke effectenregister voor rekening van cliënten)</p> <p>C – Individuele rekening van een derde (aangehouden door een deelnemer aan de CSD van het oorspronkelijke effectenregister namens een cliënt)</p> <p>D – Gedetailleerde registerrekening van een algemene rekening van een derde (effecten van een cliënt die zijn opgenomen in een algemene rekening van een derde die wordt aangehouden door een deelnemer aan de CSD van het oorspronkelijke effectenregister)</p> <p>E – Andere algemene rekening van een derde dan B</p> <p>F – Andere individuele rekening van een effectenhouder dan D of C</p> <p>G – Ander type rekening</p>
---------------	---

D. Informatie over de dividenuitkering of rentebetaling	
Uitgevende instelling	Naam, FIN of, bij gebreke daarvan, LEI of EUID, officieel adres
CSD	Identificatie van de centrale effectenbewaarinstelling die het oorspronkelijke register van de effecten bijhoudt
ISIN-nummer	Identificatie van het effect
Effectentype	Soort aandeel, onderliggende waarde van een representatief certificaat, obligatie
Aantal effecten dat recht geeft op ontvangst van de betaling	Aantal afgewikkelde effecten
	Aantal effecten in afwachting van afwikkeling
Soort betaling	Contant geld Aandelen (geef aan of zij afkomstig zijn van dividend in aandelen en het ISIN-nummer)
COAF (Official Corporate Action Event Identifier) of, indien niet beschikbaar, gedetailleerde informatie over de uitkering	Identificatie event (dividenuitkering of rentebetaling)
Relevante datums	Ex-dividenddatum, registratiedatum, betalingsdatum
Bedrag en valuta van de ontvangen of te ontvangen dividenuitkering of rentebetaling	Brutobedrag, nettobedrag

Informatie over de bronbelasting	Toegepast of toe te passen bronbelastingtarief, ingehouden bedrag, bedrag en tarief van een toeslag, indien van toepassing
	De rechtsgrondslag van het toepasselijke bronbelastingtarief (<i>in te vullen wanneer de persoon in deel A de gecertificeerde financieel intermediair van de geregistreerde eigenaar is</i>)
IBAN-nummer kasrekening	IBAN van de rekening waarnaar de betaling is overgemaakt

E. Informatie over de toepassing van misbruikbestrijdingsmaatregelen waaraan de gecertificeerde financieel intermediair die om de belastingvermindering verzoekt, moet voldoen

<p>Informatie over de aanhoudingsperiode van onderliggende openbaar verhandelde aandelen</p>	<p>Twee kaders: 1) voor onderliggende aandelen die meer dan vijf dagen vóór de ex-dividenddatum zijn verworven – aantal aandelen</p> <p>2) voor onderliggende aandelen die binnen een periode van vijf dagen vóór de ex-dividenddatum zijn verworven – aantal aandelen</p> <p>(FIFO (“first-in, first-out”) wordt gebruikt in het geval van reguliere handelsposities)</p>
<p>Informatie over financiële regeling</p>	<p>Voeg bewijs toe van een financiële regeling met betrekking tot onderliggende openbaar verhandelde aandelen die op de ex-dividenddatum niet is afgewikkeld, verlopen of anderszins beëindigd</p> <p>Voor onderliggende aandelen gekoppeld aan een financiële regeling – Aantal aandelen</p> <p>Voor onderliggende aandelen die niet gekoppeld zijn aan een financiële regeling – Aantal aandelen</p>

F. Informatie over transacties die de bronlidstaat overeenkomstig artikel 9, lid 1 bis, kan verzoeken

Informatie over de transacties van de onderliggende effecten vanaf 1 jaar vóór de registratiedatum tot en met 45 dagen na de registratiedatum.	Transactiedata
	Contractuele of overeengekomen afwikkelingsdata
	Feitelijke afwikkelingsdata
	Het respectieve aantal effecten waarop de transactie betrekking heeft
	Transactietype: aankoop, verkoop, lening, overdracht, overige

G. Informatie over representatieve certificaten die de bronlidstaat overeenkomstig artikel 9, lid 1 bis, kan verzoeken	
Wanneer het gaat om een dividenduitkering die voortvloeit uit een representatief certificaat	De naam, het internationale effectenidentificatienummer (bv. ISIN) van de representatieve certificaten en van de onderliggende aandelen
	De naam van de bank waar de gewone aandelen worden gedeponerd
	De verhouding tussen de representatieve certificaten en de gewone aandelen
	Het aantal door de geregistreerde eigenaar aangehouden representatieve certificaten die recht geven op het ontvangen van de dividenduitkering
	De betalingsdatum van het dividend dat voortvloeit uit een representatief certificaat
	Het totale aantal uitgegeven representatieve certificaten op de registratiedatum
	Het totale aantal onderliggende aandelen voor alle uitgegeven representatieve certificaten op de registratiedatum